

FAŞİZMİN SINIRINDAKİ TÜRKİYE, KÜRTLER VE KUZNEY İRAK

ürk burjuvazisi devleti yönetemiyor. Sanayi burjuvazisinin önemli kesimi tarafından, laik Cumhuriyetin temsilcisi yalanıyla, şeriatçı Erbakan ile hükümet ortaklığında yeniden iktidara oturtulan Tansu Çiller, Dışişleri bakanı ve Başbakan yardımcısı olarak "Devletin çöktüğünü" itiraf ediyor. Hem de herkesin gözünün içine bakarak. Evet, onca yalanları ve "hayatta yalan söylemediği" kuyruklu yalanını nasıl ki, halkın gözlerinin içine baka baka söylüyorsa yıllardır, bunu da öyle söyledi. Ama bu, *Hürriyet* gazetesinden Bekir Coşkun'un dediği gibi, "Tansu'nun söylediği tek doğru söz" idi. Öyle ki, yalanına kanıksamış tepkisiz kamuoyuna doğru söylediğini ispatlamak zorunluğunu hissetmiş. Devlet hazinesinin, büyük çapta dışborçlara bağlı olarak boşaldığının göstergesi olan "Meksika Modeli"ne başvurmasıyla göstermiştir. Bu model ABD'ye sadece göbekten bağlılığı değil, bir daha kalkmamak üzere kucağına oturmayı getirmektedir.

Faşist darbe eli kulağında mı?

Bu ispatlı-destekli itiraflar, askeri faşizme açık çağrıdır. Bunu bilerek yapıyorsa Tansu Çiller, elbette ki ABD vatandaşlığı güvencesine dayanıyor olmalıdır. Genel kurmay başkanı, 30 Ağustos günü örtülü muhtırasını veriyor: "İran'da generaller Humeyni hareketinin irticanın ta kendisi olduğunu farkettilerinde iş isten geçmişti...Önce laiklik; bunda taviz olmaz. Diğeri demokrasi. Üçüncüsü ise ülke ve devletin bütünlüğü..." diyordu. Bilindiği gibi asker 27 Mayıs, 12 Mart ve 12 Eylül'de hep bu amaçlar (?) için darbe yapmış ve ülkeye yıllarca baskı, kan ve ateş saçarak, dediklerinin tam tersini gerçekleştirmişlerdi. Kendi açılardan müdahale koşullarının olgunlaşmasını (mı) bekliyorlar! Üstelik çözümsüzlüğe doğru ilerleyen Kuzey Irak'taki gelişmeler dolayısıyla, çok sıkı bir dış ilişkiler başlangıç durumdadır.

Ülkemizde faşizm kapıyı çalarken, devrimci durum giderek yükseliyor. Gün, tüm devrimcilerin ve devrimci komünistlerin birlikte olma ve aynı siperin, aynı barikatın ardında döğüşme günüdür.

Ve Tansu Çiller 350 bin dolarlık en pahalı ve en gösterişli Amerika gezisine hazırlanıyor; gidip dönmek var!

Doğrudur çökmeye yüz tutmuş ya da çöktürmekte olan T.C. Devleti mafyanın elinde varlığını sürdürmektedir. Yasal devlet, burjuva hukuk devleti yokluğunu yaşamaktadır Türkiye'de. Yönetimin candamarı, ülke

*Ülkemizde faşizm kapıyı çalarken,
devrimci durum giderek yükseliyor. Gün, tüm devrimcilerin ve devrimci komünistlerin birlikte olma ve aynı siperin, aynı barikatın ardında döğüşme günüdür.*

insanlarının güvenliğini sağlayan ve aralarındaki kötülere cezalandırarak adalet düzeni oluşturan iki önemli bakanlıklardan biri Mehmet Ağar gibi polis mafyasının başı ve devrimci elladının, diğeri Sivas'ta 37 canı yakan yobaz sürüsüne yakınlık ve hayranlığını gösteren onların avukatlığını yüklenmiş şeriatçı Şevket Kazan'ın kanlı ellerinde bulunmakta.

Elbette ki burjuva devlet yıkılacak ve yıkılmalıdır. Ama proletarya devrimiyle yıkılacak ve işçi, emekçi, tüm ezilen sınıfların devleti oluşturulacaktır. Ekonomik, moral ve yönetsel olarak çökmekte olan bir burjuva devleti, devrimci-sosyalist güçler iktidara mücadelesine hazır değilse, faşistler (sivil veya askeri) ele geçirir ya da başka bir burjuva kapitalist-emperyalist devletin sömürgesi değilse bile uşağı olmaktan kurtulamaz.

Kapitalizmin egemen olduğu dünyamızda

devletlerin tam bağımsızlığından söz etmek güçtür. Ülkelerin zengin ve gelişmişliği oranında da eşit ilişkiler sağlanmaktadır.

Dünyayı Pax Americana ile kontrol altında tutan tek süper güç ABD emperyalizmi, Türkiye'nin ekonomik ve siyasal yaşamını 50 yıldır etki alanında tutmaktadır. Yönetimine beyinler yetiştirmiş, devletin iç ve dış politikalarını hep yönlendirmiştir.

Kim ne derse desin Türkiye Kürtleri kendi önderini yaratmıştır

T.C. Devletinin, ne Kürtler ve ne de Ortadoğu için tutarlı ve geleceğe dönük uzun erimli politikası bulunmamaktadır. Kürdistan bölgesinde inatla sürdürülen kirli savaş Türkiye'nin ekonomisini (yılda ortalama on milyar doları götürerek) hızla çöktürme noktasına götürmektedir. T.C. erinde gecinde kabul edeceği bir gerçeği görmeğe yanaşmıyor: Kim ne derse desin, Türkiye Kürtleri önderini yaratmıştır. Bugün PKK, Kürt halkının gerçek ve aktif temsilcisidir. Karşılıklı belirlenecek bir düzeyde, bir şekilde barışa oturmaktan başka çıkar yol yoktur. Tarih önünde, iki yandan akan kanın, öldürülen ve sakatlanan onbinlerce gencin vebalı altından kimse kalkamaz. Askersel çözüm Kürt halkını yoketmekle olur; bu çözüm değil toplukuyumdur. Türk ordusunun, İngilizlerin Malaya komünist gerillalarına, Filipinler'in Huks hareketine karşı yürüttüğü, Low Intensity Conflict (Alçak Yoğunluklu Çatışma) yöntemini taklit ederek sürdürülen kontrgerilla savaşlarıyla Kürt sorununun çözümsüzlüğü daha da artar. Bu savaş onlarca yıl uzadıkça, iki ateş arasında kalmış, evleri, köyleri yıkılmış mazlum Kürt halkı, kaybedecek birşeyi kalmayacağından toptan silaha sarılacak ve zafer onların olacaktır. Tarihte ömekleri çoktur.

Sömürgeci yöntemlerle ezerek Kürt sorunu çözülmez ve ne de sorunun varlığını yadsıyarak bir yere ulaşılır. Yapılacak olan

TKP 76 YAŞINDA

derhal, siyasal çözüm için tıkanan yollar açılmalıdır. On yılı aşkın süreden beri devam eden bu kirliliğe, ne Şeyh Sait, ne Ağrı ve ne de Dersim Kürt isyanlarına benzetilebilir. Halk mücadelesi gerilla savaşlarına dönüştürüldüğünde kuşaklar boyu sürer. Birden çıkan isyanlar kısa sürede ezilip bastırılır. Ama halk savaşları sömürgeci bozuntuları ve taklitçilerini eninde sonunda dize getirir.

T.C. üniter devlet siyasetinde ısrar etmeyebilir. Yıllardan beri tartışma konusu olan başkanlık sistemine geçilecek; bazı iller birleştirilip bölgesel eyaletler oluşturulabilir. Kürdistan da bir eyalet olarak, bu parlamentolu Eyaletler Federasyonu içinde yerini alır. Türkiye, ABD, Almanya, İsviçre vb. ülkeler gibi federatif bir devlet yapısına ne için geçmesin? Eninde sonunda varılacak bu türden bir sonuca, neden yol yakinken varılmak istenmiyor? On yıldır akan kan ve gözyaşı, onbinlerce ölü ve yaralıyla hala bedel ödenmedi mi? Ama hayır, İlahlar kurban istiyor hala! Ancak ne varki, Kürt halkının gerçek kurtuluşu, Türk ve Kürt proleteriyasının ortak savaşımından geçer.

1991 Körfez krizinin ardından T.C., kendi sınırları içerisindeki Kürtlere karşı kirliliğe vargüçüyle sürdürürken, Irak Kürtlerinin demokrat haklarını korumaya, başarıldıklarını Kürt liderleri olarak kabul ederek onlarla görüşen ve çeşitli güvenceler vermesiyle, dünyanın gözünde düştüğü gülünç durumu bugüne değin getirdi. Şimdi ise, Amerikan emperyalizminin Irak topraklarında oynadığı büyük oyundan yararlanıp, Kuzey Irak'ta "Güvenlik Kuşağı" "Geçici tehlikeli bölge" adı altında 60-70 km karelik bir sınır kaydırmayla, sıcak savaşı artırmak hevesinde Türk ordusu. 1974 Kıbrıs çıkarmasından beri, dünya kamuoyunun gözündeki "İşgalci Ordu" niteliğini iyiden perçinlemek mi istemektedir? "Emperyalizmin zayıf halkası" Türkiye, halkı kırıp emperyalistliğini mi ilan ediyor?

Emperyalist ABD'nin Ortadoğu politikası çökertiliyor

6 Eylül tarihli *Le Monde* gazetesinde, ABD'nin 3 ve 4 Eylül'de Irak'a, 42 füze atarak, yaptığı saldırılarına ilişkin, "Bill Clinton, Saddam'a ders veren vuruşların 'başarısını' kutluyor" başlığını taşıyan yazı, "İlke olarak, sayfa çevrildi" cümlesiyle başlıyor. ABD önderliğinde Batılılar'ın 1991'de, en yeni silahlarını deneyerek yaptıkları Petrol Savaşı'nda (ki bu savaşın ayrıntılı öyküsünü Harper Collins Yayımcıları, "Haçlı Seferi", R. Atkinson, CRUSADE) adıyla 575 sayfalık bir kitapta yayınladılar.) harabeye çevirdikleri Irak'ta zorla bir status quo yaratılmıştı. Bağdat, 33 ile 36. paraleller arasında sıkıştırılmış; diktatör Saddam değil, onbinlercesi öldürülerek ve ticari ambargo koyup açlığa mahkûm edilerek mazlum Irak halkı cezalandırılmıştı. Irak'tan sonra en büyük ekonomik zarar da, ABD'nin dümen suyundaki Türkiye'nin başına patlamıştı. Ama artık "sayfa çevrildi". Bölgeye zorla dayatılmış statüko, onbeş gün içerisinde fiilen bozuldu. Sayfayı Ortadoğu halkları kendi lehine çevirdiler. Kürtler için biraz pürüzlü olmakla birlikte, Irak kuzeydeki topraklarında yeniden egemenliğini sağladı. ABD'nin Ortadoğu politikası tam çökertilmediyse de ağır yara almış durumdadır.

Adı geçen yazıda Laurent Zecchini: "Körfez savaşının sona erdirilmesinden beri, her yıl farklı yardımlar adı altında 130 milyon dolara malolan, insancıl ve politik görünümle örtülü, ABD'nin Kürtlerle yüz yüze politikası fiyaskoyla son buldu." demekte ve bunu Talabani liderliğindeki KYB'nin İran ve Barzani'nin başında bulunduğu KDP'nin Irak tarafından desteklenmesine bağlamaktadır. Bu fiyasko ABD'nin Kürtlere ilişkin politikasında değil, Irak ve dolayısıyla Ortadoğu politikasının bir bölümü için geçerlidir. Bir kere, ABD'nin beş yılda yaptığı yaptığı 650 milyon dolarlık (*Washington Post* gazetesindeki açıklamaya göre 500 milyon) harcama insancıl amaçlarla Kürtler için yapılmamıştır. ABD, Irak'a Kürtler ve insancıl amaçlarla girmiş olsaydı, 1988 yılında Saddam'ın yaptığı korkunç Kürt soykırımı, Halepçe katliamı sırasında girerdi.

Bu para, Birleşmiş Milletler güvencesinde(!) Kuzey Irak'a yerleştirilmiş Kürtler arasında kendileri için çalışacak 2500 Peşmergenin CIA tarafından yetiştirilip;

Sömürgeci yöntemlerle ezerek Kürt sorunu çözülemez ve ne de sorunun varlığını yadsınarak bir yere ulaşılabılır. Yapılacak olan derhal, siyasal çözüm için tıkanan yollar açılmalıdır.

Saddam'a karşı Irak'ta geniş tabanlı bir muhalefet oluşturarak ya da ordu komutanlarını ele geçirerek bir darbe hazırlama çalışmalarına harcanmıştır. Bu tür girişimlerin bazı örnekleri zaten bilinir. Saddam'ın damatlarının ve kızlarının Ürdün Kralına sığınmaları da aynı oyunun parçalarıydı. Geçen Ocak ayında 300 CIA ajanının Erbil çevresinde yerleşmiş olduklarının ortaya çıkması, ABD'nin bu geniş kapsamlı gizli hareketinin son aşamasında bulunduğunu gösteriyor. Büyük olasılıkla böyle bir darbenin başarılmasının hemen ardından, bölgede kendi güdümünde bir Kürt Devletinin kurulması da gerçekleştirilecekti. Elbette ki, Talabani karşısında, bu Kürt Devletinin başına Barzani'nin geçmesinin hiçbir güvencesi yoktu.

İşte bu aşamada, birbirinin can düşmanı olan Saddam ile Barzani'nin çıkarlarının yakınlaşması sözkonusudur. ABD'nin Kuzey'de, olasılıkla T.C. Devletini de uyutarak, çok gizli yürüttüğü hazırlıklarını öğrenen Saddam, Barzani'ye elini uzatmakta tereddüt etmedi. Üstelik onun çatışma halinde bulunduğu Talabani'yi, düşmanı İran'ın desteklemesi kesinlikle çıkarına aykırıydı. Kuzey komşusu Türkiye, -salt bir Kürt devleti kurulacak telaşıyla- savunduğu Irak'ın toprak bütünlüğü siyasetinin güvencesini, son bakanlar düzeyindeki görüşmelerde vermiş bulunuyor. Dolayısıyla Talabani ve Barzani arasındaki çatışmalarda taraf tutmamaya özen gösteriyor; daha çok PKK'yla ilişkilerine göre tavır alıp, protestolarla yetiniyor. Güney Kürtlerinin böyle çatışmalar içerisinde birbirlerini yemeleri Türkiye'nin işine geliyordu elbette. Kuzey Irak'taki egemenlik boşluğundan yararlanıp, sık sık PKK gerillalarına yaptığı sıcak takiplerle tatmin oluyordu.

Acaba Amerika'nın gerçek niyetini, yani

Peşmergelerden çok yönlü hareket edebilen bir güç yarattığını ve onunla Irak'ın haritasını değiştirmeye hazırlandığını bilmiyor muydu? ABD başka vaadlerde bulunmadıysa; eğer Türkiye bunu bilseydi, Irak'tan önce davranarak Barzani'ye yardım bahanesiyle sınırlarını ansızın kaydırıp, bölgeye egemen olma macerasına atılabilirdi. Hatta toprak kazanma, petrolden pay alma uğruna, bugünkü sınırlar dışında kendisini bağlı bir Kürt federe devleti kurmaktan çekinmezdi. Tıpkı Saddam'ın şimdi Barzani ile, Talabani'yi bölgeden sürdükten sonra özerk bir Kürt devleti kurma anlaşmasına gittiği gibi. Belki de Türkiye ABD'nin niyet ve hazırlıklarını biliyor ve harekete geçmesini bekliyordu. Ama herhalde Barzani'nin, Kürtlerin can düşmanı Saddam'dan yardım isteyeceğini aklının ucundan bile geçirmiyordu.

Şimdi Kuzey Irak'ta statüko değişmiş. ABD, gürültülü tehditlerine rağmen, büyük bir telaş içerisinde işbirlikçi Kürt Peşmergeleri ve ailelerini Türkiye üzerinden kaçırmaya çalışıyor. Birleşmiş Milletler'den İngiltere dışında kimseden açık destek bulamıyor, Saddam'a ders vermek bahanesiyle yeniden Irak'a saldırmak için. Seçimlerde büyük yara almaktan (kaybetmekten) korkan Bill Clinton, Ortadoğu ülkelerinden saldırıya destek bulmak için, bakan düzeyinde anlaşma ziyaretleri yapıyor.

Türkiye'nin, Irak'la birlikte tüm Arap ülkelerinin ve hatta Batılı Devletlerin, Rusya'nın karşı olmasına rağmen, Kuzey Irak'ta PKK bahanesiyle "Geçici tehlikeli bölge" adı altında sınır kaydırma isteğinde ısrarlı olduğu görülüyor. ABD'den tam icazet alma peşinde. Burada özerk bir Kürt devletinin kurulması an meselesi. Yukarıda değindiğimiz fırsatı kaçırın TC. Devleti, Kuzey Irak'tan pay alma ve Barzani'ye yedirmeme peşinde. İran ve Suriye'nin de aynı niyeti taşıması bir yana, asıl PKK li-deri Abdullah Öcalan da bölgede onun tek başına liderliğine karşı çıkmakta ve sorumluluğu paylaşmasını istemektedir. Bu isteğin arkasında Talabani ve diğer aşiret başkanlarıyla birlikte kendisi de bulunmaktadır. Ayrıca, Barzani'nin Saddam ile anlaşmasına karşı çıkmadığını söyleyen Öcalan: "Tüm bölge halklarının ortak iradesine dayanan, eşitliğini gözetken bir federasyona gidilmesi" önerisiyle ilk çıkışını yaptı. Türkiye bir yandan PKK sızmalarını önlemek için "Güvenlik kuşağı" ya da "Geçici tehlikeli bölge" sınır kaydırmasını gerçekleştirme peşindeyken, öbür yandan Mesut Barzani ile tezelden işbirliğine gidebilir.

Ortadoğu kazanı kaynamaya devam ediyor; son siyaseti fiyasko ile biten ABD emperyalizmi kazanın altına hep yeni odunlar atacaktır. Ortadoğu'da sıcak durumlar yaşanabilir ve haritasında değişiklikler beklenebilir.

Umut Gazioglu

YAŞASIN 20.ÖZVERİ TAARRUZU'MUZ

Her yıl olduğu gibi bu yılda partimizin geleneksel Özveri Taarruzu'nu 10 Eylül kutlamalarıyla birlikte başlıyor. 20.sini gerçekleştireceğimiz Özveri Taarruzu her yönüyle bir efsanedir.

Bu gelenek partimizde 19 yıl önce, Rusya'da Bolşeviklerin mali sorunlarını çözmeye kullandığı yöntemlerden esinlenerek başlatılmıştı. Seneler içinde bu gelenek sürekli geliştirilerek aksatmadan sürdürülmüş ve partimizin mücadelesinde paha biçilmez olanakların sağlanmasının kaldıracağı olmuştur. Gerçekten de en zor koşullarda ve dönemseller olarak gelen ve parti çalışmasının elinin kolunun bağlanması tehlikesinin başgösterdiği durumlarda kurtarıcı görevini görmüştür.

Fakat bu geleneğin, kendi üyelerinin çabalarından ve işçi sınıfından başka mali kaynak olanağı olmayan partimizin mali sorunlarını çözmeye bir araç olmasının çok ötesinde bir fonksiyonu vardır.

Birincisi bu gelenek yıllar içinde öyle geliştirilmiş ve zenginleştirilmiştir ki, bir yandan, hem ona eşlik eden genel eğitimsel programlarla, hem sürekli özendirilen kolektif ruhu pekiştirici uygulamalarla ve hem de sosyalist yarışmayı teşvik edici yöntemlerle bir ağızdan konuşan ve tek yürek bir örgüt

İnanç-Özveri-Emek Sarsılmaz Parti Demek 20.Özveri Taarruzu'muz devrimci durumun partimize yüklediği görevleri yapmaya hazır olanaklar ve kadro yaratacaktır.

oluşturmada önemli bir katalizör olmuş, öte yandan, sallantılı, rastgele kervana katılmış unsurların temizlenmesinde ve partinin arınmasında çok önemli bir işlev görmüştür.

İkincisi, başlangıcı parti içinde Leninci başkaldırı ile üst üste düşen bu gelenek her yıl yeni atılımların, zorun başarılmasında kararlılığın simgesi olmuş ve kadroların partiye ve kendine güvenmesinde küçümsenmeyecek bir kaldırıp vazifesi görmüştür.

Üçüncüsü, ve en az öbürleri kadar önemlisi, kadroların, yenisiyle, eskisiyle senenin iki ayında ortak yaşadıkları bu süreç parti kültürünün aktarılmasında ve formal, bürokratik olmayan, adına layık komünist partisi disiplininin yaşatılmasında da somut bir rolü olmuştur.

Özveri Taarruzu'nun içeriğiyle, önemiyle ilgili daha çok şey söylenebilir. Fakat bu geleneğin hem tek tek üyelere ve hem de bir bütün olarak partiye sağladığı yararları gerçekten hissedebilmek için o deneyimi senelerdir

yaşamış olmak gerekir.

Yeni atılımların, zorun başarılmasında kararlılığın simgesi olmuştur dedik. Her Özveri Taarruzu'nu açış metinlerine baktığımızda şu ortak sözlere rastlarız: "Bu yıl taarruzumuz şöyle can alıcı bir zamanda, bizi şöyle önemli görevlerin beklediği, şöyle ardıcıl bir çalışmaya mücadelenin bir üst düzeye sıçrama olanaklarının olduğu bir döneme rastlıyor." Gerçekten de hayatın pratiğinde bu böyle olmuş ve partimiz her taarruzla birlikte başarıya kaydetmiş ve dostla düşmana bu geleneğin gücünü göstermiştir.

Bu yıl da Özveri Taarruzu'muz Türkiye'de Gazi ayaklanmasıyla başlayan devrimci durumun yükseldiği bir dönemde, olanakların ve tehlikelerin bir sonraki taarruza kadar yapılması gerekenlerin aciliğini ve önemini haykırdığı bir ortamda başlıyor.

Geçen taarruzdan bu yana partimizin, özellikle Türkiye'de kaydettiği yol küçümsenemez. Fakat tarihin devrimci harekete ve onun bir parçası olarak TKP'ye bugün yüklediği görev karşısında yapılacak daha çok şey vardır. Bu sorumluluğun bilinciyle 20. Özveri Taarruzu'muza hoş geldin diyoruz.

Devrimci Mücadele Devrimci Özveri Üzerinde Yükselir!

PARTİ ARINARAK GÜÇLENİR, BURJUVAZİYE KARŞI DİŞLENİR

Kavgada sürekli kalmak en değerli meziyettir. Ama bu uzun kavgada yorulan varsa bunu açıkça söylemelidir. Bu yolla ayrılan insan, kendisine de saygılıdır. Aktif kavgadan ayrılmak insani değerlerden, insanın kendi aynasından ayrılmak olmamalıdır.

Lenin'i okudukca ne kadar büyük bir insan, ne kadar değerli bir komünist, ne kadar büyük bir örgütçü olduğu tekrar gözde çarpıyor. Günlük bir basında, "CIA'nın yapmış olduğu bir incelemede dünyada gelmiş geçmiş en büyük siyaset adamı Lenin'dir" diye bir değerlendirme yayınlandı. Tekelci burjuvazinin en önemli karar mekanizmaları bile Lenin'in büyük bir siyaset ve örgüt dehası olduğunu kabul ediyor.

Yıllar ilerleyip, kavgaya dolu yıllardan deneyimler çıkararak gerinizde bırakmaya başladıkça, Lenin'in söylediği bir çok şeyin öne mi daha iyi kavranıyor.

Lenin, örgüt ve örgütçü normlarını işlediği "Bir Adım İleri İki Adım Geri" kitabında partideki insan tipini şöyle sekillendirerek özetliyor:

"Partimizde her zaman iki tip insan olmuştur: Birincisi, hiç konuşmayan, ikincisi boş ve gelişigüzel konuşan."

"Ne Yapmalı" kitabında "parti arınarak güçlenir" diyor Lenin. Yeter ki arınma geri unsurların arınması şeklinde olsun. Partimizde de ayrılmalar, sahte demagojik devrimci yaftalarla çıksalar bile, kısa sürede uzlaşmacı ve sahtekarların ayrılanması şeklinde olmuştur. Tabii ki gerçek yüzleri çıkıncaya kadar karın ağrısı yaratmışlardır. Her karın ağrısından sonra nasıl ki ferahlık gelirse, bu unsurların temizlenmesinden

sonra parti serpilip gelişmiştir. Bugüne kadar ki partimizden bu şekilde ayrılan, atılan kilik ve kişilerdeki ölçü ve değerler, anti-marxist, anti-leninist, anti-insani, inançsız ve moralsiz değerlerdir.

Partisiyle birleşmiş komünist yola, devrim yoluyla iktidarın alınması için çıkar. Bu ciddi bir iştir ve süreklilik ister. Lenin ve partisinin büyüklüğü, bilimsellik, süreklilik, inatçılık temelinde kavgasının devrimle sonuca ulaşmasında aranmalıdır. Narodiklere karşı kavgayı başarıncaya bıraksaydı olur muydu? Olmazdı. Menşeviklere karşı kavgayı başarıncaya bıraksaydı, olur muydu? Olmazdı. O hep döneme uygun mücadeleyi, o andaki nesnel durumu dikkatli değerlendirerek, akılcı yaklaşım ve çözümlenmelerle sonuca ulaştırmıştır.

Komünist kişilikli ve şahsiyetli olmalıdır. İnsan kendi aynasına utanmadan bakabilmeli ve kendisinden utanmamalıdır. İnsanın kendisinden utanması, insanlığın reddidir ve pis bir koku salan çürümedir. Başta da vurguladık, komünistlik süreklilik ister. İnançını duraksamadan, uzlaşmadan sürdüren, yaşamın son damlasına kadar sınıf savaşımını sürdüren komünist, örnek insandır, yüce insandır. Marks-Engels-Lenin-Stalin-Ho Minh Chimi-Che-Fidel böyle yüce değerlerdir.

Parti kendisine, sınıf savaşımına zarar veren unsurları daha baştan tespit ve kontrol etmeyi bilmelidir. Mutlaka yöntemler geliştirmeli, daha ilk baştan koruyucu sistemleri ile kontrol altına almalıdır. Zararlı ve zarar verebilecek unsurlara karşı tedbirlerini geliştiren parti, devrim yolunda kendini geliştiren partidir. Hatta verilen zararın büyüklüğü temelinde, ceza en geniş kesimlere teşhir edilerek anlatılmalı, infaz gerek-tiren durum ise mutlaka sonuçlanmalıdır. Hainlik temelindeki dökümanlarıyla cezalandırılan, partide çok önemli bir görev yap-

mış olacak. Bu cezalandırma partimizde sınıfa, partiye bağlılığın önemli bir halkası, can simididir. Bunu hedefine koymuş parti eninde sonunda gerçekleştirir. Partisine ciddi zarar verenin cezalandırılması, reformcularla, uzlaşmacılarla, partinin savaşımın kesin göstergesidir.

Her güvensiz unsur, komünist partisine zarar veremeyecek şekilde çalıştırılmalı, gözaltında tutulmalıdır. İşin özü partinin çıkarları ve zarar görmemesi olmalıdır.

Kavgada sürekli kalmak en değerli meziyettir. Ama bu uzun kavgada yorulan varsa bunu açıkça söylemelidir. Bu yolla ayrılan insan, kendisine de saygılıdır. Aktif kavgadan ayrılmak insani değerlerden, insanın kendi aynasından ayrılmak olmalıdır. Bu kavgada koşmaya gücü yetmediği için ayrılan ama partiye dostça katkılarını sürdüren dostlarımızın durumu, minimum geriye çekilebileceğimiz durum olmalıdır. İnsanın kendine yabancılaşmaması,,insanlığa, karısına, kocasına, çocuğuna insanca bakabilmesi için yapması gereken davranış budur.

Bir de bunun dışında partinin her düzeyinde çalışmış partisine ve kendisine karşı en sahtekarca yalanları söyleyerek, partisini ve yoldaşlarını yanıltmayı düşünenler de çıkmıştır. Bunlar kendilerini kandırmaktan başka birşey yapamamışlardır. Onlara tanınan zaman, onların eğilimlerinin ve çürümelerinin ortaya çıkması gereken zamandır. Kokuları en geri yoldaşın burnuna geldiği anda parti bağları koparılacak parti arındırılmıştır.

Açıklık-özveri-adanmışlık-hesabını ver-bilme yürekliliği-hatasını açıkça kabullenme-işçi yaşam biçimindeki mütevazilik-yoldaşlarına karşı çıkarsız sevgi temelinde yükselecek kültür, partimizi yenilmez kılacak, devrime bizi adım adım yaklaştıracaktır

Arif Dalmaz

R. Yürükoğlu

Aşağıdaki metin R. Yürükoğlu yoldaşın TKP'nin 76.kuruluş yıldönümü
10 Eylül 1996'da yaptığı konuşmanın tam metnidir.

TÜRKİYE YOL AYRIMINA YAKLAŞIYOR

Konuklarımızı, kardeş devrimci örgütlerden ve kardeş komünist partilerinden bu toplantımıza katılanları selamlarım.

Hemen bir teşekkürle başlamak istiyorum. Türkiye devrimci hareketinin şanlı ölüm oruçları eylemine proletarya enternasyonalizmi ruhunda dayanışma gösteren komünist partilerine en sıcak teşekkürlerimizi sunarım. Farklı toplumsal ve siyasal ortamlar farklı mücadele yolları dayatıyor. Örneğin Avrupa'nın bugünkü siyasal ortamında silahlı mücadele gündemde değildir; Avrupa komünist partileri barışçı mücadele yöntemleri kullanıyorlar. Oysa, Türkiye'nin ortamı silahlı mücadeleyi öngörüyor. Ama bu farklılıklar, Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi temelinde devrimci dayanışmayı engellemiyor.

Belki de Sovyetler Birliği'nin yıkılmasından çıkarılacak en önemli derslerden birisi budur. Her ülkedeki devrimci mücadelenin izleyeceği yolu ve kullanacağı yöntemleri, o ülkenin somut koşulları belirlemelidir. Geçmişte, sosyalist sistemin istemlerinin genel bir strateji olarak dayatılmasından bizler çok çektik. TKP bu olumsuzlukların faturalarını bugün bile ödemektedir.

Ülkede Devrimci Durum var

Türkiye'nin bugünkü ortamı silahlı mücadeleyi öngörüyor. Neden? Çünkü, Türkiye'de devrimci durum vardır. Halk eskisi gibi yaşamak istemiyor. Egemen sınıf eskisi gibi yönetmiyor. Ve de yüksek bir mücadele düzeyi vardır.

Son birbuçuk yıldır devrimci durum olgunlaşıyor diyorduk, bugün devrimci durum var diyoruz. Bunu dedirten nedir? O zamanlardan bu yana ne oldu da devrimci durum diyoruz? Olağanüstü önemde bir zaferle biten ölüm oruçları eylemini bir yana bırakalım, böyle bir soru yanlış olur. Bir olay

olacak, perde açılacak, devrimci durum başlayacak gibi birşey değil bu. Bu bir süreç, bir olgunlaşma, bir gidiştir. *Bugün bize "Türkiye'de devrimci durum vardır" dedirten, Gazi türü olayların süregelen bir çizgi haline gelmesidir.*

"Egemen sınıf eskisi gibi yönetmiyor" demek için daha ne bekleyeceğiz? Cumhuriyet, kurulduğundan beri bu kadar derin bir kriz yaşamıyor. İnanılmaz bir durum var. Devlet ve egemen sınıf ses düzenini giderek yitiriyor. Adamlar, "cezaevlerinde devlet hakim değil" diyorlar. Bir anlamda gerçekten değil. Bayrampaşa'dan video geliyor, flamalar mükemmel yapılmış, altında kadınli erkekli devrimciler. Bu birşey anlatmıyor mu? Peki, devlet oraya neden "giremiyor"? Giremiyor çünkü devlet aygıtında küçük küçük felçler var, devlet bir bütün olarak davranamıyor. İrade ayrışması var, burjuvazi eylem birliğini yitiriyor, sistemin çıkarlarının bütünlüğü içinde karar alamıyor. Yönetememe krizi denen şey budur.

Halkın eskisi gibi yaşamak istemediği de

çok açık. Artık her yaptığını, herşeyi göze alarak yapıyor. Eylemleri de imza toplama vb değil, semti işgal etme, barikatlar kurma... 'Halk yapmıyor, bir takım örgütler karar alıyor, eylemler çıkıyor' diyorlar. Peki, 5 yıl önce de kararlar alınıyordu, kaç kişi geliyordu eylemlere? Gazi'de eylem yapıldı, 20 bin kişi sokağa çıktı. Önceden de çağrılmıyor muydu? Çağrılıyordu, ama gelmiyorlardı. Demek bir değişiklik var.

Açlık grevlerinin yarattığı basıncı doğru değerlendirmek gerekir. "Teröristler" kendilerini öldürüyorlar diye bu namussuzlar geri adım atmazlar. Bunu yaptıran Avrupa'nın "demokrasi baskısı" da değildir. Toplumda çok büyük bir basınç çıktı. Devrimci hareketimiz geçmişte de açlık grevleri yapmıştı. Gericilik döneminde,

durağan dönemlerde yapılan açlık grevleri gazetelerde şu kadarlık yer tuttu mu? Şimdi böyle olmadı. Bu nesnel bir durum. Bu ortam başka türlü yorumlanırsa, 1978'lerde biz devrimci durum var derken, partimizin menşevik kanadının bize, "devrimci durum değil, örgütlü harekettir" dediği duruma düşülür. Şevket Kazan da aynı şeyi söylüyor: "Bayrampaşa'da karar veriliyor, 11 cezaevinde açlık grevi yapılıyor" diyor. Açlık grevi örgütlü karardır, doğru, ama yarattığı o büyük basınç nereden geliyor? O yoktu dün. Ortamı yoksa bu basıncı hiçbir örgüt yaratamaz... Bu noktada, ölüm orucu şehitlerimizi de saygıyla, sevgiyle, yükselttikleri bayrağı daha da yükseklere çekme kararlılığıyla anıyoruz.

Türkiye'de devrimci durumun varlığını değerlendirirken, Kürt halkının uzun yıllardır yürüttüğü çetin mücadeleyi de dikkatle hesaba katmak gerekir. Kürt halkı için ne devrimci durumu, onlar iç savaş yaşıyorlar. Binlerce ölü vererek destan yazıyorlar. Ve gerici Türk devletine karşı sürdürdükleri ölüm-kalım kavgası, ekonomik, toplumsal ve

siyasal sonuçlarıyla, Türkiye'de devrimci durumu hazırlayan en önemli etmenlerden birisidir. Kürt halkının kendi yazgısını özgürce belirleme hakkını ikircimsiz savunmanın güncelliği hala yerini korumaktadır.

Bu devrimci durum bir öncesinden daha şiddetli, daha derin geliyor diyoruz. Gerçekten de öyle, bu devrimci durum henüz çok alt aşamalarında ama bu haliyle bile bir öncesinden daha şiddetli.

En büyük yanlış: İşçi sınıfını küçümsemek.

Türkiye'de yüksek bir mücadele düzeyi var. Karşılıklı fiziki şiddet kullanılan mücadeleler var. Ülkeyi ayağa kaldıran yığın mücadeleleri var. Ama değişik bir durum da var. Yoğun grev hareketleri yok.

Mücadele neden işyerlerinde yoğunlaşmıyor?

1) Bugün Türkiye'de grev mücadelesinin yeterli yaygınlıkta olmayışının en önemli nedeni, müthiş bir işsizlikle beraber olmasıdır. Korkunç bir işsizlik, korkunç bir hayat pahalılığı, açlık var. O zaman fabrikasında susuyor adam, öfkesini, hıncını semtinde çıkarıyor.

2) Sendikalara da güveni yok, sendika yönetimlerinin çoğunluğunun düzenlenmiş olduğunu görüyor. O zaman kime güvensin de greve çıksın? İşyerlerinde, sendikalar dışında varolan başka bir örgütlenme de yok.

3) Bir de artık eski yumuşak yöntemler geçmiyor. Ne yaparsan, çocuğunun mezarına çiçek koymak istesen, polisten dayak yemeyi göze almadan sokağa çıkamıyorsun. Ne yaparsan şiddeti göze alacaksın. Böyle bir ortamda yumuşak mücadele yöntemleri yığınlara cazip gelmiyor. Yarın göreceğimiz grevler de hiç alışılmış grevler gibi olmayacaktır.

Devrimci durumun bir grev dalgası eşliğinde gelmemesi, bazı devrimci kesimlerin, işçi sınıfının bu oluşumdaki rolünü küçümsemesine neden oluyor. Oysa

Bugün bize "Türkiye'de devrimci durum vardır" dedirten, Gazi türü olayların süregen bir çizgi haline gelmesidir.

Devlet bir bütün olarak davranamıyor. İrade ayrışması var, burjuvazi eylem birliğini yitiriyor, sistemin çıkarlarının bütünlüğü içinde karar alamıyor. Yönetememe krizi denen şey budur.

Devrimci durumda da, yığınlar, devrimci bir öncüden yoksun iseler, dağınık ve aciz kalabilirler.

İşte devrimci durumda komünistlerin görevi bu öznel öğeyi hazırlamaktır.

işçi sınıfı küçümsenemez. Bu gençlik kimdir? Yoktan mı varolmuş? Anası yok, babası yok, sınıfı yok! Bugün eylemlerde gençlik büyük bir yığın olarak yer alıyor, doğru. Ama "entel" gençlerin sayıları yok denecek kadar az. Bizim zamanımızda ise işçi genç bir elin parmaklarını sayar gibi azdı. Bizlerin büyük çoğunluğu okuyarak sosyalizmin doğruluğuna inandı. Ama şimdi kesinlikle büyük çoğunluğu halk sınıfları, halkın çocukları. Yani işçi sınıfının çocukları, anası ile babası ile mücadele ediyor. Zaten yanı başında da anasını, babasını görüyoruz.

"Varoşlar" deniyor, varoşlar kim? İşçi sınıfı kime denir? Bugün 30 milyonluk kitleyle işçi sınıfı ülkenin en büyük sınıfıdır. Varoşlarda yaşayan halk, ezici çoğunluğuyla işçilerdir. Ve "memur" statüsü içinde tutulan ama memur değil işçi olanlardır. Bir de, daha az sayıda olmak üzere proleterleşme süreci içindeki küçük esnaflardır. Demek ki, bugün de mücadele eden işçi sınıfıdır, başı çeken işçi sınıfıdır.

Bu devrimci durumun özelliği budur:

Grevlerle gelmedi. Daha şiddetli hareketlerle ve işyerlerinin dışında, ama yine işçi sınıfıyla geldi.

Faşizm tehlikesi de artıyor

Devrimci ortamı faşizm tehlikesini de yeniden öne getiriyor. (Bu kez faşizmin geliş biçiminin 3 olasılığı var: Ordu eliyle, faşist parti eliyle ya da islamcı siyasal ideoloji eliyle gelebilir.) Bu şeriatçı-mafya karması hükümetin olduysa bir yararı olmuştur: Devrimci hareketin bazı kesimlerinde, "islamcılar da bu düzene karşı mücadele ediyorlar" yollu bir sempati var idiyse, onu yok edecektir. Şeriatçının bu emperyalist-güdümlü kapitalist düzenle bir sorunu yoktur. Tersine, halkımızın 1000 yıllık azılı düşmanı

şimdi kapitalist olarak karşımıza geliyor. Şeriatçı güçler, yaklaşan faşizmin de en olası uygulayıcılarıdır.

"Devrimci Durum her alanda yenilik ister" Devrimci Durumda TKP'nin Yapması Gerekenler

Devrimci durumda yığın hareketliliği her ne kadar nesnel bir göstergese de, öznel koşullarla sıkı sıkıya bağlıdır. Devrimci durumda da, yığınlar, devrimci bir öncüden yoksun iseler, dağınık ve aciz kalabilirler.

İşte devrimci durumda komünistlerin görevi bu öznel öğeyi hazırlamaktır. Bu görevi Lenin şöyle anlatıyor:

"Devrimci durumun varlığını yığınlara duyurmak, açınımları ve derinliğini açıklamak, proletaryanın devrimci bilincini, devrimci kararlılığını yükseltmek, devrimci eyleme geçmesine yardım etmek ve bu amaçla devrimci durumun gereklerine uygun örgütler kurmak tüm sosyalistlerin tartışılmaz ödevidir." (21, 216-17)

1. Devrimin propagandası.

Bir süredir yazdıklarımız, yapmaya çalıştıklarımız devrimci durumun istediği propaganda doğrultusundadır. Örneğin 'işçiler silahlanın devrime hazırlanın' diyoruz. Şimdi daha da vurgulayacağız. Silahlı halk ayaklanmasının propagandasını yapacağız.

2. Fiziksel gücü oluşturma.

Devrimci durum devrimin propagandası aşamasıdır, devrimin pratik aşaması değildir ama fiziksel gücü oluşturma aşamasıdır. Çünkü egemen sınıf ne denli derin yönetim krizi içinde olursa olsun, emekçi halk örgütlenip vurmazsa yıkılmaz. Geçmiş on yıllardaki krizlerini aştığı gibi bu krizini de aşar. Bu nedenle, bugün, vurup devirecek gücü yaratma günüdür.

Bugünden silahlı güc hazırlanmazsa, yarın hiçbir şey yapılamaz. Vurup devirecek güc devrimci durum içinde hazırlanmazsa, burjuvazi yerinden kalkmaz. Silahlı güç de, kapı arkasında, kenarda köşede hazırlanmaz, eylemin içinde, sokakta hazırlanır. Bu alanda hazırlığı bizden çok ileride olan örgütler var. Onlardan da öğreniyoruz, öğreneceğiz. Amerika'yı yeniden keşfe gerek yok. Partinin gelişmesi de bu süreç içinde olacaktır.

3. Ortama uygun eylem:

Buna yığınsallaşmanın birinci büyük anahtarı olarak yaklaşmalıyız. Semtlerde bu tür eylemleri artırmalıyız. Partinin adı öne çıksın, adımız duyulsun diye değil, görevlerin üstesinden gelebilecek bir kadro yaratmak için. İki kişi de iyi düşünerek çok güçlü bir örgüt imajı yaratabilir. Bu blöftür. Bize blöf gerekli değil. Bize bugün görevleri üstlenebilecek örgüt gerekli.

4. Fabrikalarda örgütlenme.

Bu dönemde öznel etmenin rolü artıyor. Fabrikalarda örgütlenme yoğunlaştırılırsa oralarda da devrimci durumun yansımalarını bulacağız. Fabrikalar devrimci durumu yaşamıyor mu, o da Türkiye'nin içinde, o da devrimci durumun içinde. Ama sendikaya güvenmiyor, fabrikada doğru dürüst çalışma yapan örgüt yok. Mahallelerde örgütler var, hadi dendiğinde millet çıkıyor. Ama fabrikalarda işçinin güvenebileceği bir örgütlenme yok. Fabrikalarda örgütlenme çalışmamızı yoğunlaştırmamız son derece önem kazanıyor.

5. Yiğın örgütlerinde partili çalışma:

Bu örgütlere yığınsallaşmanın ikinci büyük anahtarı olarak yaklaşmalıyız. Partili kazanma / parti örgütü kurma. Dernekleri meşru (legal demiyorum) hedefler çevresinde sokağa çıkarma. Daha kızıl içerik ama yiğın çizgisi içinde. Ve hiçbir eylemi küçümsemeden.

6. Parti içinde yeni tutum.

Sevindirici bir durum var, üye sayımız artıyor. Yeni partilere hiç korkmadan yetki ve sorumluluk vereceğiz.

Tüm, ama tüm yönetim kadrolarını gençleştireceğiz. Yarın göğüs göğüseye çarpışacak ve partiyi devralacak olan onlardır.

Önemle vurgulayarak söylüyorum, her düzeyde karar korkalığına son vereceğiz. Bugünün dünden farkı duraganlığa, Oblomofçuluğa, bürokratlığa düşman olmalıdır. Her görüşme, her toplantı yeni bir karar, yeni bir adım getirmelidir. Karar almaktan ve uygulamaktan korkmayacağız. Yanlış çıkarsa değiştiririz.

7. Devrimci harkette irade birliği için çalışmak.

Fabrikalarda örgütlenme yoğunlaştırılırsa oralarda da devrimci durumun yansımalarını bulacağız. Fabrikalarda örgütlenme çalışmamızı yoğunlaştırmamız son derece önem kazanıyor.

Önümüzdeki dönemde çok daha yoğunlaşacak olan saldırıyı geriye sürebilmek için, tehditleri ve tehlikeleri zaferlere dönüştürebilmek için, devrimin başarısı için, Türkiye devrimci hareketinde bir merkezi irade yaratma zorunluluğu vardır.

Her başarılı devrim, emekçi sınıf ve katmanlar arasında başarılı ittifaklar üzerinde kurulmuştur. Her başarılı devrim, başarılı bir cepheleşmedir.

Son 1 yıl içinde DHKP-C ve MLKP ile TKP arasında her alanda sıcak, devrimci dayanışma içinde bir güçbirliği oluştu. Bunu sevinçle karşılıyoruz ve daha da geliştirmek istiyoruz. Biz bu devrimci dostluğa uzun vadeli, devrim sonralarına taşıyacak bir dostluk olarak bakıyoruz.

Ortam kızışıyor, devrimci durum derinleşiyor. Gericiliğin örgütlü güçleri, kadrolaşması, finansmanı bizden çok ileride, bizim de her alanda çok büyük potansiyelimiz var. Ama devrimci hareket çok dağınık. Birlikte davranamıyor, birlikte varamıyor. Önümüzdeki dönemde çok daha yoğunlaşacak olan saldırıyı geriye sürebilmek için, tehditleri ve tehlikeleri zaferlere dönüştürebilmek için, devrimin başarısı için, Türkiye devrimci hareketinde bir merkezi irade yaratma zorunluluğu vardır.

Oysa, devrimci harkette geniş bir çevre böyle bir güç ve eylem birliğine, cepheleşmeye yanaşmıyor. Bunların bir bölümü, asıl olarak "erime korkusu" ile, sözde kabul eder gözüküyor ama çeşitli bahanelerle yan çiziyor. Kendilerini içine saktıkları çelişki bir noktada onları,

tutumlarını netleştirmek zorunda bırakacaktır. İkinci bir gurup var ki, derin bir dogmatiklik içinde, cepheleşme, güçbirliği fikrini reddediyor. Gerekçeler muhtelif! Kimisi proletarya hegemonyası olmadan cephe olmaz diyor, kimisi cepheleyi kurtarılmış topraklarda kurulur diyor, kimisi devrim anında kurulmalı diyor, kimisi tabanda değil tepede kurulmalı diyor. Kimisi de, hepten "cephe fikri Marksizm-Leninizme ters bir oportünizmdir" diyor.

Oysa bilinmelidir ki, her başarılı devrim, emekçi sınıf ve katmanlar arasında başarılı ittifaklar üzerine kurulmuştur. Her başarılı devrim, başarılı bir cepheleşmedir. Bunlar bazan tek bir partinin çekip götürmesiyle olmuş, bazan toplumsal güçlerin siyasal temsilcileri arasındaki birliklerle olmuştur. Ama tarihte her bir başarılı devrim karşısında 20 tane de başarısız devrim denemesi vardır. Başarısızlığın temel nedeni de ittifaklardaki, cepheleşmedeki başarısızlıktır.

Türkiye bir yol ağzındadır.

Günün en devrimci bir görevi, devrimci hareketin irade ve eylem birliğini sağlamaktır. Geçersiz gerekçelerle buna karşı çıkanları ya da yeni başlamakta olan birlikleri bozanları tarih affetmeyecektir.

Bugün önümüzde somut bir öneri vardır: DHKP-C'nin Meclisler önerisi. Öngörülen gerçekleşme biçimiyle, içeriği ve hedefleriyle, yarınları ilgilendiren açılımlarıyla bu öneri, Türkiye devrimci hareketinin bugüne dek gördüğü en olgun, en kapsamlı öneridir. TKP bu öneriyi gönülden benimsemiştir. Bu öneri artık bizindir, bizim de önerimizdir. Tüm örgütlerimiz, tüm üyelerimiz buldukları her ortamda meclisler önerisini propaganda etmeli, kitleye duyurmalı, gerçekleşmesi için çalışmalıdırlar.

Kişisel bir not

Tam 31 yıldır TKP üyesiyim. TKP'ye, Türkiye'de halk devrimini yaşamak, bunun için de demir gibi güçlü bir TKP yaratma çabasının içinde yer almak için girdim. Bu iki amaç da henüz gerçekleşmedi. Haydi birincisi nesnel bir sorunur ama ikincisi öznelidir.

Ama yine de, bir şarkıda söylendiği gibi, "hey yıllar yenilmedim size" diyebilirim. Diyebilirim çünkü duygularım yine aynı duygular, amaçlarım yine aynı amaçlardır.

Ne güzel ki bugün bu amaçlara ulaşabilmemiz için her zamankinden daha elverişli bir ortam önümüzde açılıyor... Partimizin eski genel sekreterlerinden S.Üstünel'in bir broşüründe dendiği gibi, TKP 76 yıllık mücadelesinde 14.000 şehit vermiştir. Bu mücadele yerde kalmayacaktır. Üstün yanlarımızı biliyoruz, eksiklerimizi ve zaaflarımızı da biliyoruz. Herşeyi rayına oturacak olan mücadeledir, militan, dış dış mücadele.

Yaşasın Türkiye emekçisinin kurtuluş mücadelesi!

Yaşasın dünya işçi sınıfı!

Yaşasın Marksizm-Leninizm!

TKP 76 YAŞINDA

GELECEK ONUN İÇİN SAVAŞANLARINDIR

Partimizin 76.yılı kutlaması İstanbul'da coşkuyla kutlandı

Partimizin 76. yılı kutlaması İstanbul'da partili ve parti sempatanları, dostları ile kutlandı.

Kutlamanın yapılacağı salonun duvarları parti belgeleri ile donatıldı. İçeride kızılık ve doğallık hakimdi. Sahte, gösterişli, içi kof yoldaşlık yerine sıcak bir yoldaşlık ve inanç hakimdi. Yani partimizde geleceğimizdeki anlayış hakimdi.

İstanbul örgütümüz, dışıyla tırnağıyla bu anlayışı örgütümüzde geliştirmeye çalışıyor, sahtekar oportünist anlayışların üzerine gidiyor, bu anlayışlara aman vermiyor.

Partimizin gecesine katılanların büyük çoğunluğu genç ve işçi yoldaşlarıdır. Kadın yoldaşlarımız, yine sınıf kavgasında kadın-erkek farkının olmadığını, aktif kavgada coşkuyla yer aldıklarını gösteriyordu. Herkes, birbirlerinin gözlerinin içine bakı-

yor, coşkuyla sarılmış komünist yumak gibiydi.

Toplantıyı, partimizin geçirdiği süreçleri bilen, kavgada büyük emekleri olan değerli bir yoldaşımız yönetti. Gece, burjuvaziye karşı mücadelede ölen yoldaşlarımız için saygı duruşu yapılarak başladı. Daha sonra bir yoldaşımız, parti tarihimiz, içinde bulunduğumuz dönem ve görevlerimiz konulu anlamlı ve tüm yoldaşları uyarıcı bir konuşma yaptı. Konuşmasında, yoldaşca güven temelinde birbirimize sıkıca kenetlenerek kavgaya dalmamızın altını çizdi.

Genç yoldaşımızın okuduğu şiirler hepimizi duygulandırdı ve coşturdu. İşçi yoldaşımızın samimi, öğretici konuşmasından sonra, salondaki yoldaşların da görüş ve düşünceleri söyleyerek toplantıya katılabilecek-

leri ilan edildi. Bir çok yoldaş çok güzel, canlı, partiye ve sınıfa inanç ve güven dolu konuşmalar yaptı.

Gazi barikatlarından gelen parti yaşı genç bayan yoldaşımız, partimizin militan, kararlı mücadelesini övünerek anlattı. Partinin militan, enerjik ve candan çalışmasının ihtiyaçlara seslendiğini, kendisinin de partinin saflarına katılmasına bu yanların neden olduğunu özellikle vurguladı.

Konuşmacıların arkasından marşlar, türküler söylendi, sazlar çalındı.

Kısacası İstanbul örgütümüz, partimizin gelen bu yılına enerjisini bileyerek, görevlerinin bilincinde girmiştir.

Türkiye Komünist Partisi özverili, inaçlı çalışmanın üstünde yükselecektir!

Gelecek onun için savaşanlarındır!

DAHA GÜVENLİ, DAHA HIRSLIYIZ

10 Eylül'ü Londra'da da coşkuyla kutladık

Çalışmalarımıza, bu yıl partimizin 76. yıl kutlaması daha da iyi olmalı düşüncesiyle başladık. Partimizin yeni bir atılım içinde olduğunu dosta, düşmana göstermeliydik, dedik.

Genç yoldaşlarla şiir ekibinin çalışmaları başlatıldı, marş korusu hazırlandı, partimizin 76. yaşını selamlayan afişlerle Londra donatıldı. Kutlamalar öncesi bütün yoldaşlar çok yoğun, hepimiz biliyorduk ki amacımız birdi. Bütün hazırlıkları önceden ince ayrıntılarına kadar ayarladık, işbölümünü yaptık.

Herkes işini ve sorumluluklarını bilerek çalıştı. Salonumuzun düzenlenişine bile gelen yoldaş ve dostları heyecandırdı.

Kutlamamız, 40'a yakın dünya komünist partilerinden gelen ve çeşitli devrimci örgütlerden gelen mesajlar ile oldukça renkli

gençti. Komünist partilerinin içten mesajları hepimizi duygulandırdı.

Açılış ve TKP marşının okunmasından sonra, 9 ayrı ülkenin komünist partilerinden ve örgütlerinden yoldaşlar konuşma yaptılar.

Genç yoldaşların şiir ekibi, Nazım Hikmet yoldaştan seçtikleri şiirlerle kutlamamızı renklendirdi. Genel Sekreterimiz Rıza Yürükoğlu yoldaşın konuşması dakikalarca ayakta alkışlandı.

TKP Türkiye örgütlenmesini ve görevlerini özetleyerek konuklarımıza aktaran yoldaşımızın konuşması ilgi ile izlendi.

Bu 10 Eylül'de 20.sine hazırladığımız Özveri Taarruzu'muza hep birlikte hoşgeldin dedik. Bir yoldaşımız Özveri Taarruzu'nu konu alan bir konuşma yaptı. Bu 10 Eylül toplantısı ile daha güzel Özveri Taarruzlarına hazır olduğumuzu belirttik.

Ayrıca, alanlarda siper yoldaşlığı yaptığımız MLKP ve DHKP-C Londra örgüt ve taraftarları olarak katılan yoldaşlar da toplantımıza katıldılar.

Toplantımıza gelerek mesajlarını sunan ya da mesajlarını göndererek katılan tüm dostlara, kardeş partilere, örgütlere yaptıkları bu katkıdan dolayı teşekkür ederiz. Gelecek günler, emekten yana güçlerin sarsılmaz birliği ile yükselecektir.

Enternasyonal söyleyerek bitirdiğimiz 10 Eylül'ün sonunda her yoldaş, çok daha iyilerini yapacağız, gün bizim günümüz di-yordu adeta.

Bu yılki 10 Eylül kutlamasıyla, yeni dönemlere daha güvenli, daha hırslı, inaçlı, korkusuz gireceğimizin de andını içmiş olduk.

Yaşasın TKP ile kucaklanmış kavgamız!

Birleşelim-kazanalım-savaşalım

DHKP-C Temsilcisi Yoldaşın konuşması:

Değerli Dostlar,

TKP'nin 76.kuruluş yıldönümünü kutlamak amacıyla toplantı düzenleyen TKP'nin İngiltere örgütünü ve burada bulunan tüm dostları selamlıyorum.

Devrimci mücadele dünyada ve Türkiye'de gelişen bir çizgi izliyor. Ve bu mücadeleye endeksli yurtdışında da tüm

demokrasi ve devrim güçlerinin birlikte hareket etme zorunluluğu ile karşı karşıyayız.

Ülke genelinde olduğu gibi çeşitli alanlarda da birlik zorunludur. Sadece örgütlü güçlerin birliği yeterli değildir, hayatın her alanında örgütsüz kitleleri içine alacak genişliğe ve işleyişe sahip karakterli birlikler oluşturmak zorundayız. O zaman soyut tartışmalardan ve sözlerden çıkıp pratik adımlar atmamız

gerekiyor. Çünkü pratik adımların kendisi yol gösterecektir. Sorun zemin ise zemin de var: Cezaevleri cephesi, tutsak aileleri cephesi. Ve daha da zemin istiyorsak, ezilen sömürülen Türk haklarının cephesi.

Bu sürecin dışında kalma, hayatın dışında kalmaktır.

Birleşelim-kazanalım-savaşalım şiarı ile tüm dostlarımızı selamlıyorum.

DHKP-C Londra örgütü

Yaşasın devrimci dayanışma

MLKP İngiltere temsilcisinin sunduğu mesaj:

Değerli Dostlar,

TKP'nin 76. kuruluş yıldönümü nedeniyle düzenlediğiniz toplantıyı, İngiltere MLKP taraftarları olarak devrimci duygularımızla selamlıyoruz.

Ülkemiz coğrafyasında, Mustafa Suphi, Ethem Nejat ve yoldaşları ilk komünist öncü müfrezesi ve savaş kurmayı TKP'yi 10 Eylül 1920'lerde kuruluşunu ilan ettiler. TKP'nin kuruluşu büyük bir komünist iradenin ve savaşma cüretkarlığının adıdır. TKP'nin kuruluşundan korkan burjuvazi, Mustafa Suphi, Ethem Nejat ve 15

yoldaşını alçakca katletti. Büyük bir darbe ve yara aldı. TKP, Marksizm-Leninizm ideolojisini kendine rehber dinmiş ve şanlı 17 Ekim devriminden de güçlü bir şekilde etkilenmiştir. TKP'nin o günkü koşullarda kendisini ilan etmesi, Türkiye ve Kürdistan işçi, emekçi ve gençliğinin mücadelesinde ışık tutmuş ve yol göstermiştir.

1920'lerde ise TKP bütün komünistleri tek parti çatısı altında toplamış, ülkemiz mozaiğinde siyasal bir devrim gerçekleştirmiştir. Bugün MLKP'nin kuruluşu da 10 Eylül'dür. Çünkü MLKP imkansız var etmiş, yapılamaz denileni yeniden bir kalıba koyup şekillendirmiştir.

Değerli Dostlar,

Bütün devrimlerin, komünistlerin görevi, her alanda savaşmak, mücadeleyi geliştirmek, siper yoldaşlığı pekiştirmek, emperyalizme, kapitalizme, faşizme karşı omuz omuza verip barikatlarda, direnişlerde, grevlerde vb. alanlarda mücadeleyi yükseltmekle yükümlüdürler.

Geçmişin mirasına sahip çıkmak, yalnızca devrimci ve komünistlerin görevidir. Tam da burada TKP'nin 76.kuruluş yıldönümü kutlarken, mirası mücadelemize ışık tutarak yol gösterecektir.

Yaşasın Marksizm-Leninizm!

Yaşasın devrimci dayanışma!

MLKP İngiltere Taraftarları

76. Yaş Kutlu Olsun

TKP Türkiye Örgüt Bürosu'nun Mesajı:

Dönem ağır, zorlu bir dönem, devrim ve karşıdevrim birbirleriyle yarışmasına ilerliyor. Tarih bize böyle önemli dönemlerde komünist partilerinin nasıl davranması gerektiğini yüzlerce örnekle öğretti. Lenin'in partisi böyle devrimin yaklaştığı dönemlerde partinin doğru siyasal taktiklerini, bundan da önemlisi söylediğini yapan bir parti olunması gerektiğini bize en iyi öğreten partidir.

Lenin 1905 yılında 'Bolşevikler yenilecek olan bu devrimde dolu dizgin, koşarcasına olmalıdır' diyordu. 1917 devrimi bu doğru yaklaşımın, niyetliliğin, söylediği sözün arkasında duran komünist partilerinin en çarpıcı örneğidir. Gösterişe, niyetsizliğe, insanların umutlarıyla oynamaya, söylediğinin eri olmamaya aman yok. Onun örneği de var tarihte. Alman Komünist Partisinin durumu var. Bazel Kongresi var. Göstermelik devrimci kararların, nasıl sosyal şövenizme ve sosyal emperyalizmine dönüştüğünün örnekleri var. Biz birinci yolu seçeceğiz yoldaşlar. Yaklaşan devrime coşkuyla atılacağız. Yığınlarla bağ burada. Yığınlar kavgada, yığınlarla bağ kavgada büyüyor. Kavgada yoksan bitti gitti.

Partimizin 76.kuruluş yıldönümünü kutladığımız bugün Marksizme-Leninizme niyetli bağlı, dönemi doğru değerlendiren, söylediğini yapan, kavgaya korkusuzca atılan, kavgada gelişen ve geliştiren, atılımcı, gerektiğinde bedel ödeyen parti olmak zorundayız. Partimizin büyüdüğü yerler dövuştüğü yerlerdir.

Devrim için savaşan örgütlerle yoldaşca ilişkilerimiz, kavgada daha hızlı, daha güvene dayalı bir şekilde gelişiyor. Bu gelişmeler yaklaşan devrim ve karşıdevrim açmazında çok önemli gelişmelerdir. Devrimci cephenin oluşmasının mayasıdır. Kürt ulusunun kurtuluşu, haklı ve meşru kavgasının başarısı, Türkiye sömürgeci burjuvazisine karşı ezen ve eilen ulus komünistlerinin ve devrimcilerinin kararlı kavgaya birliğinden geçiyor. Güven masa başında değil, kavgaya alanlarında oluşuyor.

Bütün Türkiye örgütlerimiz adına sesleniyoruz:

Yaklaşan devrimi başarıya ulaştırmak için, haydi mücadeleye, haydi kavgaya!

Haydi Lenin'in partisi olmaya!

TKP için, TKP'li için ya devrim ya ölüm, başka yol yok!

TKP-Türkiye Örgütleri adına Örgüt Bürosu

TKP Ege Yöre Komitesi'nin Mesajı:

Yoldaşlar,

Bu 10 Eylül'de de yine partimizin savaşım tarihine bir yıl daha eklenmiş oluyor. Dile kolay 76 yıl, hepsi kavgalarla, koşuşturmalarla, ihanetlerle ve direnmelerle yaşanan 76. kuruluş yıldönümümüz hepimize kutlu olsun.

Yoldaşlar, eli kanlı burjuvazi tarafından tarih boyunca karşılaştığı en büyük krizin içinde itilen ülkemiz, devrimci hareketlerin çok parçalı ve halkla bütünleşmekte sıkıntı çeken yapısının da etkisiyle daha da derin bir kaosun içine sürüklenmektedir.

Ülkedeki her alana hakim olan bu kaotik yapı derinleştiği sıkıntının, zorbalığın yanısıra aynı zamanda devrimci çıkışların da zeminini de hazırlamaktadır. Bu, biz komünistlerin görevlerini bir kat daha zorlaştırmaktadır. Pratik çalışmalarda militanlık ve savaşkanlığın artırılması gerektiği bir yana, yaşamın her yanını Leninci gözle inceleyip, düşünce üretip müdahale etme nesneliği yakıcı bir gerekliliktir.

Bunun en iyi göstergesi, yaşamın her tarafında halkın öfkesi artarken, bu öfkeyi devrimci hareketlere kanalize etmemesi, herhangi bir örgütün sınıfı yönlendirme yeteneğini iddiaların ötesinde nesnel olarak elde edememiş olmasıdır. Bu nesnellikte bu sıkışıklığı, bu kaosu aşabilecek ideolojik birikime, bakış açısına ve dönemin gerektirdiği hareketlilikte kadro politikasına sahip tek parti, Lenincilerin partisi TKP'dir.

Öte yandan partimize büyük işler düşmektedir. Bu sıkışıklığı aşmada tüm devrimci güçleri Leninci bir çizgide bir araya getirip, burjuvaziye karşı topyekun bu saldırıya geçmek, bu görevlerin başında gelmektedir. Ancak bu temel gereksinim karşılandığında oyunu rakibin sahasında, rakibin kurallarına göre oynama zorunluluğundan kurtulup, gündem devrimci güçlerin belirlemesi üstünlüğüne sahip olabiliriz. Halkımızın gereksinimleri, sıkıntıları, sorunları acil olarak çözüm beklemektedir.

Ve bizlerin iddiası büyüktür: Her gün yeni acılar altında inleyen halkımızın sorunlarından yola çıkarak ülkemizin aydınlık çıkışı yolu olan İDHD'yi bir an önce gerçekleştirmek ve uluslararası komünist hareketin zaferler zincirine yeni bir halka eklemek zorundayız.

Partimizin kuruluş yıldönümü olan 10 Eylül'ümüzü ülkemizin zafer bayramı olarak kutlayabilmek için savaş yükseltmek gerekiyor. Haydi yoldaşlar, durmak yok, biz kazanacağız! Zafer bizimdir!

Faşistler, ihbarcılar, işbirlikçiler, zalimler, bizden korkun! TKP hesap sormaya geliyor! Yaşasın Türkiye işçi sınıfının partisi TKP!

Önderimiz Yürükoğlu, partimiz TKP! Yaşasın uluslararası komünist güçlerin birliği!

Onbeşler başlattı, milyonlar yaşatacak! Mustafa-Suphi-İsmail Bilen, Yürükoğlu Yoldaş ve TKP'yle kavgaya bilen! Gelecek onun için savaşanlarındır! Zafer savaşan emekçinin olacak!

TKP-Ege Yöre Komitesi

TKP İstanbul Yöre Komitesi'nin Mesajı:

İşçi sınıfımızın, emekçi halkımızın Kürt emekçilerinin bayramı olan devrim günleri hızla yaklaşiyor. Kıstasımız, "inanç-inat-ölçülmez derecede özveri"dir.

Yaklaşan dönem, bunun yanında, korkusuzca kavgaya atılmayı, zorlukları ve ölümü göze almayı dayatıyor. Zafer, devrim, akılcı, kararlı, yürekli, zorlukları sızlanmadan aşan, en zor günlerde yüksek morale döğüşen, birbirine yoldaşca bağlı, bedel ödemeye hazır komünistler olmamızı istiyor. Başka yolu yok!

Direnmek zafer, teslimiyet ölüm! Barikatlarda, oturma eylemlerinde,

polisle, jandarmayla dövüşerek karakollara, cezaevine düşerek, kavgayı oralarda da yükselterek, yolumuzda kararlılığımızı bölgemizdeki yoldaşlarımız partimize yakışır şekilde göstermişlerdir.

Kimsenin kuşkusu olmasın, faşizmi ininde gebertip, devrimi gerçekleştireceğiz!

TKP Marmara Yöre Komitesi

TKP Milislerinin mesajı:

Bizler, barikatlarda döğüşen TKP milisleriyiz. Dönem döğüşme, döğüşerek gelişme dönemidir. Cezaevleri direnişlerinde, komünistler olarak devrim için savaşan örgütlerle barikatlarda yiğitliğin, yoldaşlığın, kararlılığın en güzel örneklerini TKP'li Milisler olarak yaşadık. Söylediğimizin arkasında duracağız. Partimizin kararlarını hayata geçirmek için ölmek gerektiği an ölmezsek hiçbir şey başaramayacağımızı çok iyi biliyoruz.

Her barikat savaşı TKP Miliselerini geliştiriyor. Kavgada öğreniyoruz, kavgayla geliştireceğiz, kavgayla partimizi büyütüyoruz.

Gazi barikatlarında direnen TKP milisleri olarak partimizin 76.kuruluş yıldönümünü kutlar, yoldaşlarımızı candan selamlarız.

TKP Milisleri

TKP Fransa Örgütünün Mesajı:

Partimizin 76.yıldönümü tüm yoldaşlarımıza, partiye gönül verenlere kutlu olsun!

Ülkemizin en eski siyasal örgütü olan Türkiye Komünist Partisi, şanlı Ekim devriminin ardından, Bolşeviklerin ve III. Enternasyonalin doğrudan girişim ve desteğiyle kuruldu. Proletarya enternasyonalizmi mayasının özünde bulunur!

76 yıldır burjuvazi ve onun her boydan kolları partimizi tüm çabalarına rağmen boğamadılar. Tam tersine, her saldırı örgütün daha bilinçli, duru ve kararlı bir konuma gelmesiyle sonuçlandı.

Bugün de, genel olarak dünyada, özel olarak da Türkiye'de gericiliğin, faşist güçlerin olanca saldırıları karşısında acımasız bir kavgaya vermek amacıyla kıyasıya döğüşüyor, işçi sınıfımızın bağrında örgütleniyor. Partimizin bu kahramanca savaşında sancağını dik tutmak için ileri yoldaşlar!

Yaşasın Türkiye Komünist Partisi!
Yaşasın Komünizm!

TKP Fransa Örgütü

TKP'miz devrimci mücadelenin bugün de ta göbeğinde, halklarımızın sosyalizm mücadelesinin yollarını döşüyor. Yaşasın bu yola taş koyanlar, baş koyanlar!

Parti önderliğimizin gösterdiği komünist-bilimsel yolunu sancak yapan Türkiye'deki yiğit yoldaşlarımızı özellikle kutluyor, selamlıyoruz.

Kaçmaya, vurana, Dönmeyene, ölene, TKP'mize şan olsun!

Hollanda'dan yoldaşlarımız

KOMÜNİST PARTİLERİNDEN TKP'YE SELAM

Komünist parti temsilcilerinin konuşmaları

Sudan Komünist Partisi adına Raşit El Sheikh yoldaşın konuşması:

Sudan Komünist Partisi adına toplantıya katılan tüm yoldaşlara selam ve sevgilerimi sunarım.

TKP soylu bir geçmişe sahiptir. TKP'nin liderleri, örneğin Nazım Hikmet, İsmail Bilen, Salih Hacıoğlu bizim halkımız tarafından yakından tanınıyor ve seviliyor. Hala doğan çocuklara Nazım adı verenler az değil.

Bu tarihsel dönemde, özellikle Sovyetler Birliği ve Doğu Bloku'nun dağılmasının ardından dünya komünist hareketi önemli bir darbe aldı. Ancak komünizmin ve sosyalizmin gerçek ışığı sönmedi. Komünist ideoloji ve inanç bu ışığın ilelebet yolumuzu aydınlatmasını sağlayacak.

Yaşasın Marksizm-Leninizm!

Yaşasın Sosyalizm!

Güney Afrika Komünist Partisi adına Tony Vassen yoldaşın konuşması:

Partimizin Genel Sekreterinden gelen emsaj sizlere okumadan önce birkaç şey söylemek istiyorum. Partimiz (GAKP) ülkemizde ırkçılığa karşı mücadelelerde önemli bir rol oynadı. Sadece cephede, fiili kavgada öncülük etmekle kalmadı, stratejik konularda hareketi yönlendirmede de önderlik etti.

Bugün Güney Afrika demokratik bir ülke, seçimle gelen bir hükümet iktarda. Bu duruma gelmemiz zorlu bir kavganın sonucu oldu. Türkiye Komünist Partisi'ne bu kavga yılları boyunca bize gösterdiği dayanışma için çok teşekkür ederiz.

Şimdi Güney Afrika Komünist Partisi'nin Mesajını okuyacağım:

"Değerli Yoldaşlar,

"76.yıldönümünüzde Güney Afrika Komünist Partisi'nin devrimci selamlarınız sunuyoruz. Biz de iki ay önce 75.yıldönümümüzü kutladık. Üç çeyrek asırlık kesintisiz mücadelemizde her iki partinin de gurur duyacağı çok şey var.

"Demokrasiyi yerleştirmek, ücretli kölelik düzenini yıkmak ve kalıcı barışı kurmak için yığın mücadelesinde sınınmış, komünist tero ve ideallere bağlı örgütler gerekir. Sadece geçmişimizle gurur duymuyoruz, sürekli kendimizi yenilemeyi, pratiğimizi, strateji ve taktiklerimizi günün koşullarına uyarlamayı da hedefliyoruz.

"Gelecek sosyalizmdir!

"Enternasyonal duygularla,

"Charles Nqakula, Güney Afrika Komünist Partisi Genel Sekreteri"

Şili Komünist Partisi adına Uluslararası Sekreteri Ernesto Leal Yoldaşın konuşması:

TKP'nin 76. yıldönümü kutlamasında aranızda bulunmaktan büyük gurur duyuyorum. Çünkü Şili Komünist Partisi de aynı tarihi yaşadı. Faşistlere, emperyalistlere, kapitalistlere karşı benzer bir mücadele verdi.

Şili halkı, 17 yıl diktatörlüğün baskısı altında yaşadı. Diktatörlüğün ardından Şili'de gerçekte hiçbir şey değişmedi. Sadece biçimsel olarak hükümet değişikliği oldu. Diktatörlükten devrimci bir çıkış olması için Amerikan'ın da baskısıyla diktatörlük güçleri, diktatörlük karşıtı burjuva güçler-

le uzlaştı. Yani ülkemize demokrasi gelmedi. Şili'de gerçek demokrasi için savaşıyoruz.

Bu önemli günde tüm yoldaşlara mücadelelerinde başarılar dileriz.

Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi!

Yaşasın TKP!

Şimdi Şili Komünist Partisinin mesajını okuyacağım:

"Şili'deki terörist diktatörlüğün 'sonu', rejim karşıtı bir bölüm politik kuvvetlerin destekleriyle, diktatörlüğü destekleyenler arsında yapılan bir anlaşma sağlandı. Bu sırada, daha radaikal bir yön sağlanmasından çekinen ve demokratik güçlerin sağlayacağı herhangi bir anlaşmadan Şili Komünist Partisi'ni dışlamaya çalıştılar, bunda Kuzey Amerika hükümetinin büyük desteği oldu.

"Pinochet'in bakanlıktan ayrılışından 6 yıl sonra, politik rejim demokrasiyi hayata geçirmemiştir.

"Eski diktatör, 1980'ler faşist yönetimi altında kurulan ordunun hala başkomutandır. Seçim sistemi, sağın herhangi bir seçim bölgesinde oyların %30 ile parlamantoda sandalyelerin %50'sini alması üzerine kurulmuştur. Yüksek mahkeme Pinochet tarafından görevlendirilen üyelerle dolmuştur ve askeri adalet sisteminin hala orantısız etkisi vardır.

"Bugün hükümet bu durumu kabullenmekte, eski kuvvetler, ulusal ve yabancı tekellerle beraber devam etmektedir.

"Hiristiyan Demokrat Parti tarafından idare edilen "Demokrasi için Partiler" koalisyonu, neo-liberal projeleri diktatörlükten miras alma durumdadır. Şili özelde Latin Amerika'da, genelde tüm dünyada ekonomik gelişmenin modeli olarak gösteriliyor. Ancak bugünkü durumun gösterdiği kapitalist gelişmenin transnasyonal sermaye yoluyla Şili'nin doğal kaynaklarını yokettiğidir. Salvador Allende hükümeti tarafından tam olarak yerleştirilen devlet sektörü de bu arada özel teşebbüse satılmaktadır. Bu transfer en azından 10 milyon ABD doları gibi büyük bir hırsızlığa meydan vermiştir. Sendika üyeleri sadece %12 civarındadır.

"Diktatörlük boyunca öldürülen ve kaybolanlar hakkında gerçeklerin ve adaletin bulunması için çabalar sürüyor. Bir kaç büyük mahkemenin dışında bunların gerçek suçlularını cezalandırmadı.

"Komünist Partisinin durumu:

"Diğerleri gibi bizim partimizde özellikle 1990'ların başında çok zorlu bir döneme geçti. Doğu Avrupa'daki durum diktatörlüğün bu şekilde bitişiyse birleşti ve bir çok militan demokrasi mücadelesinin yara aldığını düşünmeye başladı. Parti aynı zamanda legalleşmenin getirdiği sorunlarla da baş etmek zorunda kaldı.

"Ancak bu durum şimdi değişmeye başlamıştır ve parti yığınlarla bağını tekrar kurmaya başlamıştır. Partimizin birlik hareketinde çok önemli bir yeri vardır. Parti aynı zamanda öğrenci hareketi içinde de başı çekmektedir.

"Bu yeni durum karşısında partiden ayrılmış bir çok eski yoldaş geri geliyor ve görevlerine dönüyor. Komünist Partisi dmeokratik sektörlerin birlik bayrağını kaldırmıştır. Eskinin deneyimlerini otomatik olarak yaratamayacağımız ve değişik örgütlerin otonomisini kabul etmemiz gerektiğini biliyoruz. Kontrol edilemez vahi kapitalizmin sunduğu başka bir yol olduğunu göstermek için solda yeni bir bütünleşmeyi sağlamaya çalışıyoruz.

"Kahrolsun emperyalizm!

"Yaşasın komünizm!

Bangladeş Komünist Partisi adına Golam Mustafa yoldaşın mesajı (konuşma metnini Dr. B.Choudhuri yoldaş okudu.)

Bangladeş Komünist Partisi adına TKP'nin 76.yıldönümünde sizlerle beraber olmaktan gurur duyuyorum. BKP MK'sı sizlere yoldaşça selamlarını ve bağlıklarını ileterek mücadelenizde başarılar diler.

Sınıf savaşı tarihi bir denemeler döneminden geçiyor. Bu sınavdan dünya komünist hareketinin nasıl kalkacağı dünya ilerici güçlerinin demokrasi, özgürlük ve sosyalizm mücadelesine damgalarını nasıl basacaklarına bağlı. Barışseverler Türkiye halkını selamlar, emperyalizme karşı sosyalizm mücadelesine bağlılığımızı bildiririz.

Değerli yoldaşlar, komünizmin son zaferi gerekli ve kaçınılmazdır. Bu bir rüya değil, insan neslinin varoluşunun toplumsal, siyasal, ekonomik süreçleri içinden geçen bir gerçektir.

Bugün kapitalist emperyalizm, dünyadaki egemenliğini sağlamlaştırmak için sistemli olarak anti-komünizm ve şövenizm propagandası yapıyor. Biz bugün, komünist kadrolar olarak her zamandan daha fazla proletarya enternasyonalizmini yükseltmeliyiz. Dünyanın tüm komünist ve ilerici güçleri birleşmeli ve gerici kuvvetlerin global saldırısına karşı mücadele vermeliyiz.

BKP'si Bangladeş'te sosyalist-komünist bir toplum için 17 maddeli programı ile mücadelesini sürdürüyor. Tüm sosyalist-komünist partiler bir Birleşik Sol Cephe kurdular ve 11 maddeli programlarıyla mücadelesini sürdürüyorlar. BKP, bu cephenin lider partisidir.

Yaşasın Türkiye'nin barışsever halkı! Kahrolsun emperyalizm ve emperyalist güçler!

Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

Golam Mustafa

Hindistan Komünist Partisi adına İ.S.Gubta yoldaşın konuşması:

Yoldaşlar bu anlamlı gündün beni toplantınıza davet ettiğiniz için gurur duydum.

75 yaşındayım. 50 yılın komünist kavga-da geçti. 1950'lerde Nazım Hikmet yoldaşla Dünya Barış Hareketi'nde birlikte çalışma onurunu yaşadım.

Yakın geçmişte Hindistan Komünist Partisi'nin bir sıra neferi, bir komünist işçi olarak, partimizin liderleriyle birlikte Genel Sekreteriniz Yürükoğlu yoldaşa ülkemizde ev sahipliği yapmaktan gurur duydum.

Hindistan'da son seçimlerden güçlenerek çıkan dinci gericilerin iktidara gelmesini önlemek için ilerici ve laik güçler partimizin de içinde yer aldığı bir koalisyon oluşturdu. HKP Genel Sekreteri şimdi Hindistan'ın İçişleri bakanı.

1941'e kadar bizim partimiz de illegaldi. Bu dönemi yaşamış bir komünist olarak TKP'nin nasıl koşullarda savaştığını iyi biliyorum. Dünya emperyalist zincirini parçalamak, Hindistan'a bağımsızlığını kazandırmak için Hindistanlı komünistler çok savaştı. Çok da şehit verdi.

Sovyetler Birliği ve sosyalist sistemin dağılmasından sonra komünizm çöktü dediler. Yanlış. Geçici olarak geri adım attık. Bugün komünist hareket yeniden canlanıyor. Yeni bir döneme girdik. gerileme döneminden ders almış olarak çıkmalıyız. Demokrasiyi artıran, halkın katılımını sağlayan bir komünist yaklaşım bu gerileme içinde doğacaktır.

TKP'nin mücadelesi, tüm dünyada komünist mücadeleyi başarıya ulaştıracaktır. Aldığımız darbenin karanlığı içinden yeni bir ışık doğuyor. Marksizm-Leninizme bağlılığımızla zorlukları aşacağız.

İspanya Halkın Komünist Partisi adına J.Diaz ve A. Gil yoldaşların toplantıya verdikleri mesaj:

İspanya Halkının Komünist Partisi'nden, Türkiye Komünist Partisi'ni bu yıldönümünde yoldaşca duygularla selamlıyoruz.

Türkiye işçi sınıfının, kapitalist boyunduruğu alaşağı edeceğine, Küba üzerinde uygulanan Amerikan ambargosunun kalkacağına ve yakında tüm dünyada sosyalizmin bayrağının dalgalanacağına inanıyoruz.

Kıbrıs Emekçi Halkın İlerici Partisi (AKEL) adına Arestos Damsanou'nun mesajı:

Mesajımı okumadan önce buraya gelirken başımdan geçen bir olayı anlatmak istiyorum:

otobüs durağında beklerken, yanımda duran bayan -Türkiyeli- elimdeki kitabı göstererek, "bu senin hayalin mi?" diye sordu. Elimdeki kitabın kapağında birleşik Kıbrıs haritası ve yazısı vardı. Daha benim cevap vermeme fırsat bırakmadan "bunun imkanı yok" dedi. Bu toplantıya yetişmek üzere yola çıkmıştım, o yüzden ona orada uzun uzun cevap veremedim. Ama santayorum şimdi okuyacağım mesaj, bu şekilde düşünenlere de bir cevap teşkil edecektir.

"Değerli yoldaşlar ve dostlar,
"AKEL adına TKP'ne sıcak dayanışma duygularımızı iletir, 76.kuruluş yılınızı kutlarız.

"Uluslararası komünist hareket için bu zor durumlarda ve yeni dünya düzenini güç dayatarak dünyayı yönetmesi koşullarında bugün kutladığımız türden olaylar, güçlerimizi yeniden birleştirmede ve emperyalizmin, faşizmin, ulusculuğun ve kökten dinciliğin karşısında yeniden kilitlenmeliyiz. Bütün bunlara karşı mücadele yolu, ideolojik emelimiz olan uluslararası dayanışmadır. Altmış yıl önce Franko'ya karşı başarılı oldu ve hala Avrupa'da, Afrika'da, Latin Amerika'da NATO ve yandaşlarının planlarına tehdit oluşturuyor.

"Yoldaşlar,
"Elbette, Sovyetler Birliği'nin çöküşü önemli bir darbe vurdu. Daha da önemlisi, bu ABD'ye dünyanın tek 'kurtarıcısı'! olma imkanını verdi. Çözümleri ölüm, şiddet, yok-sulluk ve yıkılma bile. Amerika'nın faydası uğruna diğer hükümetleri nasıl yoksaydıkları, topraklarına girdikleri, insanlarını verdikleri çok iyi biliniyor. Aynı zamanda sürekli olarak insan haklarını ihlal eden özgürlükleri kısıtlayan faşist hükümetleri nasıl destekleri de malum. Türkiye halkı, özellikle Türkiyeli

ilericiler, insan haklarının ihalinin ne demek olduğunu çok iyi bilirler, çünkü siz de ABD destekli gerici bir hükümetle karşı kavganızı sürdürüyorsunuz. Bu toplantı fırsatıyla sizlere iletmek isterim ki AKEL'de her zaman demokrasi ve toplumsal adalet kavmanız için en sıcak desteği bulacaksınız.

"Kıbrıs halkı için de hikeye çok farklı değil. Bölünmüş bir Kıbrıs NATO'nun çıkarlarına daha iyi hizmet edeceği için Türkiye hükümetinin yayılması politikalarını ve Yunan hükümetinin faşist politikalarını kullanarak planlarını yerine getirdiler. 22 yılın ardından aradaki sınır hala duruyor ve Kıbrıs halkının özgürce birleşik adada yaşam hakları hala yok. Daha da kötüsü Dherynia sınırındaki trajik olaylardan sonra ulusal şovenizmin sesi daha da yükseldi ve kalıcı ayrılık her zamankinden daha da yakın gibi gözüküyor. Ancak Denктаş ve Ankara'dakiler adada, Türk ve Yunanlı Kıbrıs'lular arasında barışçıl bir beraberliğin imkansızlığı hakkında ne derlerse desinler, imkan verilirse iki toplum uzun yıllar beraber yaşadılar ve yaşayacaklardır. Bu nedenle, adadan bütün yabancı kuvvetlerin çekilmesi en önemli unsurdur.

"Değerli Yoldaşlar, Türkiye halkının, Kıbrıs halkının, Yunanistan halkının birbirleriyle mücadele etmek için hiçbir nedenleri yoktur. Tam tersine, birleşerek ortak düşmana, emperyalizme ve yabancı müdahalesine, kapitalizme ve yeni sömürgecilige karşı ilerlemeliyiz. Görevimiz, tüm ilericiler, devrimciler gibi bu birliği başarmaya çalışmak olmalıdır. Gerekli olan, ortak eylemle işçi sınıfının çıkarlarına hizmet etmektir.

"Yaşasın Uluslararası Dayanışma!
"Yaşasın Marksizm-Leninizm!
"Yaşasın Komünizm!"

Gelen Mesajlar

TKP'nin 76. yıldönümü nedeniyle gelen mesajlar gazetemize basıma girmeye başladığında bile devam etmekteydi. Bu onurlu günde mesajlarını, gerek yollayarak, gerekse toplantıya katılımı ileterek sevincimizi paylaşan tüm devrimden yana güçlere teşekkür ederiz.

ABD Komünist Partisi'nin Mesajı:

Değerli Yoldaşlar,
Partinizin kuruluşunun 76. yıldönümünü en sıcak devrimci duygularla kutlarız.

İşçi sınıfının ekonomik, sosyal, demokratik hakları, aralarında Kürt halkının da bulunduğu tüm ezile kesimlerin çıkarları için yürüttüğünüz mücadelenin bilincindeyiz.

Dünya barışı için ve ABD gericiğine karşı sömürü ve baskıya karşı Türkiye'de ve dünyanın her yanında uluslararası dayanışmayı yükseltmemiz gerekiyor.

Sosyalist Türkiye'nin öncüsü Türkiye Komünist Partisi'ne yürüttüğü demokrasi mücadelesinde başarılar dileriz.

Yoldaşca selamlar,
Gus Hall,
ABD Komünist Partisi Genel Sekreteri

Alman Komünist Partisi'nin Mesajı:

Partinizin kuruluş yıldönümünde hepimize en içten enternasyonalist selamlarımızı iletiriz. Size bu zorlu kavganızda başarılar dileriz. Türkiye Komünist Partisi'nin çalışmalarını yakından izlemekteyiz. Yoldaşımız Hügo Braun bir süre önce partinizin temsilcileriyle yaptığı görüşmenin sonuçlarını bize ilettiler. Partinizi daha yakından tanımak ve öğrenmek istiyoruz.

Almanya'da artan toplumsal hareketliliğe Marksist bakış açısını taşımak bizim göre-

vimizdir. Politikamıza ve örgütümüze karşı ilgi hızla artıyor. Eylemler içinde hem bilinç hem de örgütsel çalışmamız güçleniyor. Amacımız, Alman Komünist Partisi'ni örgütsel açıdan mümkün olduğunca güçlendirmek ve yıkılmaz hale getirmektir.

Uluslararası alanda bizim değişmez komünist tutumumuz, tüm devrimci güçlerin eylem birliği ve dayanışması olmuştur. Yeni bir uluslararası işbirliğinin sağlanması sürecine yardımcı olacak her girişimi destekliyoruz. Tüm dünya devrimci güçlerinin de, bu amaçla ileriye atıldıklarından ve mutlaka zafere ulaşacaklarından eminiz.

Komünist selamlarımızla,

Heinz Stehr,
Alman Komünist Partisi Başkanı

Arjantin Komünist Partisi'nin Mesajı:

Maalesef bu önemli günde sizlerle birlikte olamıyoruz. Ancak bu vesileyle Türkiye hükümetinin kanlı siyasetine karşı yürüttüğünüz mücadeleye olan hayranlığımızı belirtir, dayanışma dileklerinizi iletiriz.

Ülkenizde ilerici, demokratik ve sol düşünceye yönelen zulüm ve baskı binlerce siyasi tutsağı zindanlara doldurdu. İnsanlık dışı uygulamalarla en temel insan hakları çiğneniyor.

Bunun yanısıra Kürt halkının uğradığı

soykırım, bu halkın yalnızca ulusal kimliğinin değil, aynı zamanda dil, gelenek ve tarihlerinin de inkarına yolaçmıştır. Ülke içinde köyleri bombalayıp yakarak binlerce insanı öldürüp yaralayan devlet, ülke dışında da saldırgan bir siyaset izleyerek otuz bin kişilik bir askeri güçle işgal ettiği Kıbrıs'ta varlığını sürdürmektedir.

Partimiz de, partiniz gibi son dönem gerektirdiği yenilenmeyi gözardı etmeden tüm temel nitelikleriyle komünist kimliğini korumuştur. Muazzam güçlükler yaşadık, ancak dünya çapında ol ve devrimci güçlerin yeniden toparlandığını gösteren belirtiler var.

Değerli yoldaşlar, mücadelenizde başarıya ulaşmanızı gönülden dilerken enternasyonal dayanışmamızın bir kez daha dile getiriyoruz.

Kardeşce selamlar,

Patricio Echegaray, Arjantin Komünist Partisi Genel Sekreteri
Rine Berttadini, AKP Uluslararası İlişkiler Komitesi Başkanı

Britanya Komünist Partisi'nin Mesajı:

Değerli Yoldaşlar,
TKP'nin kuruluş yıldönümünde sizleri sıcak dayanışma duygularıyla selamlarız.

Bizim partimiz de TKP gibi Marks, Engels ve Lenin'in devrimci fikirlerine

kuvvetle bağlı kalmıştır. Bu fikirleri bir takım kalıplar olarak değil, içinde yaşadığımız ve mücadele ettiğimiz dünyayı anlamamızı sağlayan vazgeçilmez teoriler olarak değerlendirebiliriz.

Türkiye’de ve işgal edilmiş Kuzey Kıbrıs’taki durum bölgedeki barışı tehdit etmekte ve demokratik haklara, sola darbe vurmaktadır.

Türkiye’deki durumu yakından izliyoruz. Son açlık grevleri, Türkiye devrimci hareketinin sonsuz kararlılığını ve cesaretini bir kez daha göstermiştir. Bu uğurda canını veren ve mücadele eden devrimcileri saygıyla selamlıyoruz.

Kürt halkı üzerindeki saldırıları bütün dünya dehşetle izliyor. Kürt halkının soykırım ve baskıdan kurutulması Ortadoğu’nun kilit sorunlarında biridir.

İslami görüntü altında saldırılarını yükselten gerici siyasi hareketi lanetliyoruz. Sağ politikalar tarafından dinsel duyguların manipüle edilmesini dikkatle izliyoruz. İnanç özgürlüğüne saygılıız ancak dinsel inanç kişilerin sorunudur.

Yoldaşlar, Başarılarımızdan ders aldığımız kadar, yenilgilerimizden de ders almasını bilmeliyiz. Son yıllarda aldığımız büyük yenilgilere rağmen şu gerçek değişmedi, insanlığın geleceği, ekonomik, siyasal ve sosyal yaşamın sosyalist temelde örgütlenmesine kopmazca bağlıdır. Birçok ülkede komünist ve sosyalist hareket yeniden toparlanıyor, canlanıyor. 1917 Ekim Devrimi’yle yaşam bulan komünist fikirler her zaman canlı kalacaktır.

İlişkilerimizi daha da geliştirmek ve TKP’yle ve diğer kardeş partilerle yeni kavgalara birlikte atılmak dileğiyle diyoruz ki,

Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi!
Yaşasın TKP!

Britanya Komünist Partisi Yürütme Komitesi

Küba Komünist Partisi'nin Mesajı:

Değerli Yoldaşlar,

Partinizin kuruluş toplantısına temsilcimizi gönderemediğimiz için özürlerimizizin kabul olmasını rica ederiz.

Partinizin 76. kuruluş yıldönümünü kutlarız ve toplantınızın başarılı geçmesini kardeşçe duygular içinde dileğimizi toplantiye tüm katılanlara duyurmanızı isteriz.

Kardeşçe selamlar,

Alberto Roaríguez Arufe, Küba Komünist Partisi, Uluslararası İlişkiler Komitesi Başkanı

Yeni Zelanda Sosyalist Birlik Partisi'nin Mesajı:

Değerli Yoldaşlar,

Partinizin 76.yılı kutlamalarına katılmadığımız için çok üzgünüz. Ancak en sıcak tebriklerimizi ve başarı dilekelerimizi iletiyoruz.

Siyasi arenada 76 yıl varlığını sürdürebilmek iki anlama gelebilir: Can çekişen ancak sadece geçmişin mirası ve vefalı, emektar yoldaşların bağlılığıyla ayakta durabilen bir partis sözkonusu olabilir, ya da

canlı, bugünün ve geleceğin getirdiği değişimi karşılayarak gelişen ve geçmişin sağlam temeli üzerinde yükselen bir parti. Biz TKP’nin ikinci tanımlamaya uyarlı bir parti olduğunu düşünüyoruz.

Geneliyle solda ve komünist harekette demokratik fikrinin geliştirilmesinin önemi ortak inancımızdır. Geçtiğimiz yıl genel Sekreterinizle yaptığımız uzun görüşme bizleri ekonomi ve politikanın ayrılığı hakkındaki bazı uzun dönemli fikirlerimizi yeniden değerlendirmeye teşvik etti.

Yine Genel Sekreterinizle yaptığımız bu görüşmeler nedeniyle, sizlere mesajımız resmi uluslararası ilişkinin ötesinde büyük bir sıcaklık içermektedir. Gelemediğimiz için gerçekten üzgünüz.

Sizlerin geleceği Türkiye’nin geleceğinin ayrılmaz bir parçasıdır. Hepinize başarılar dileriz.

En sıcak selamlarımla,

Alan Ware, Yeni Zelanda Birlik Partisi Genel Sekreteri
Ken Douglas, Yeni Zelanda Sosyalist Birlik Partisi Genel Başkanı

İrlanda Komünist Partisi'nin Mesajı:

Değerli Yoldaşlar,

Partiniz ve dünya çapında komünistler açısından büyük önem taşıyan bu yıldönümünde aranızda olamadığımız için üzgünüz.

Liderliğiniz ve üyelerinizin işçi sınıfının kurtuluşu, demokrasi, barış ve sosyalizm için yürüttüğü kahramanca mücadelenin bilincinde Yürütme Kurulumuz ve tüm parti üyelerimiz adına sizi en sıcak duygularla selamlıyoruz.

Komünist Enternasyonalizm ruhuyla, partinizin yürüttüğü kahramanca mücadeleye desteğimiz tamdır. Demokrasi ve sosyalizm kavgasında başarılı olacağınıza inanıyoruz.

Marksist Leninizm ilkeleri rehber edinmiş partilerimiz arasında sarsılmaz bağlar kurulması dileğiyle, yoldaşça selamlar
Selam olsun 76 yıllık mücadeleye!

James Stewart, İrlanda Komünist Partisi Genel Sekreteri

Rusya Komünist Partisi-SBKP'nin Mesajı:

Değerli Yoldaşlar,

Merkez Komitemiz adına partinizin yıldönümünde sizlerle dayanışma duygularımızı iletmek istiyoruz.

Karmaşık baskı ve diktatörlük koşullarında savaşıyor Türkiye Cumhuriyeti yoldaşlarımıza selam olsun. Sosyalizm yolunda tüm zorlukları yeneceğinize güveniyoruz.

Kardeşçe Selamlar,

Alexei Prigarin, Merkez Komitesi, Birinci Sekreteri

SBKP Eski Merkez Komitesi üyesi Hanov Yoldaş'ın Mesajı:

Kuruluş yıldönümünüze çağrılmaktan onur duydum, sağolun. Her zaman aklımda, yüreğimde.

76. yıl aynı zamanda babamın Büyük Ekim Devrimi’ne katılımının yıldönümü, benim de doğum günüm.

Maalasef ülkemde ve tüm dünyada emperyalizm ve onun “altın madalyalı” uşaklarının karşı-devrimci saldırılarıyla yüzyüzeiz Ancak komünistler ve onları destekleyenler tüm insanlığın çıkarı için yürüttükleri savaşı kazanacaktır.

Hepinizi selamlıyorum,

Avenir Hanov, Nika-Soyuz Danışmanı

Rusya İlericileri Dergisi'nin Mesajı:

TKP’nin 76. kuruluş yıldönümünde yoldaşça selamlarımızı ve en sıcak dayanışma duygularımızı iletiriz.

Partinizin temsilcileriyle birlikte çalışıyor olmaktan gurur duyuyoruz. İçinde bulunduğunuz zorlu koşulların bilincinde olarak Türkiye işçilerinin çıkarı için yürüttüğünüz mücadeleyi ve uluslararası işçi sınıfı dayanışması konusunda aldığınız kararlı tutumu selamlıyoruz.

Rusya seçimleri on milyonlarca insanın sosyalist tercihlerinin sürdürdüğünü gösterdi. Ancak, şunu unutmayalım, yeni bir sosyal düzenin zaferi ekonomik, sosyal ilişkilerde ve siyasal sistemde köklü değişiklikler olmaksızın gerçekleşmez. Bu zun bir kavga olacak ama Rusya’nın sosyalist geleceği için çabalarımızı sürdüreceğiz.

Sosyalizm dünya kapitalizminin ekonomik ve sosyal krizinden kurtulmanın tek yoludur. Birleşsek yükseliriz, bölünürsek düşeriz. Karl Marks’ın öngördüğü dünyayı hep birlikte yaratalım.

Bütün ülkelerin işçileri birleşin!

Yevgeni Paşentsev, David Yeomans, Rusya İlericileri Dergisi Editörleri

Rusya Komünist İşçi Partisi'nin Mesajı:

Değerli Yoldaşlar,

Rusya Komünist İşçi Partisi’nin Merkez Komitesi, Türkiye Komünist Partisi’ne 76. Kuruluş yıldönümünde en içten kutlama dilekelerini iletir.

Türkiyeli komünistlerin uluslararası işçi sınıfının ve tüm dünya çapındaki komünist hareketin zaferi için yürütülen savaşta gösterdiği kahramanlığı kutlar.

Bu savaşta, Rusya komünistleri daima sizinle omuz omuza ve dayanışma içindedir. Zafer için ileri!

V.A. Tülkin, Rusya Komünist İşçi Partisi Merkez Komitesi Birinci Sekreteri

Rus ve Sovyet Araştırmaları Derneği'nin Mesajı:

Değerli Yoldaşlar,

Davetinize çok teşekkür ederim. Katılmadığım için beni bağışlayın.

Çalışmalarınızda başarılar diler, özellikle de eski Sovyetler Birliği’ndeki yoldaşlarla ilişki sürdürmenizden duyduğum sevinci belirtmek isterim.

Saygılarımla,

Jean Turner, SCRR Genel Sekreteri

Sri Lanka Komünist Partisi'nin Mesajı:

Sevgili Yoldaşlar, TKP, 76 yıldan beri sürekli olarak varolduğu dönem boyunca yaptığı ağır baskılara rağmen Türkiye işçi sınıfının çıkarını savundu. İlle-galitenin ağır şartlarında çalışmasına rağmen TKP daima diktatörlüğe karşı demokrasi ve işçi sınıfının yaşamsal çıkarları uğruna mücadele etti.

Binlerce Türkiyeli komünist sosyalizme ve proletarya enternasyonalimine bağlılık-larını canları pahasına sürdürdüler. TKP'nin mücadelesiyle dayanışma içinde olduğumuzu ve partilerimiz arasındaki ilişkiyi daha da geliştirmeyi dilediğimizi belirtmek isteriz.

Yoldaşca Selamlar,

Raja Collure, Sri Lanka Komünist Partisi Genel Sekreteri

Suriye Komünist Partisi'nin Mesajı:

Değerli Yoldaşlar, TKP'nin 76. yıldönümü fırsatıyla sizlere sıcak ve derin yoldaşca tebriklerimiz sunarız.

Nazım Hikmet yoldaşın dizelerinde anlatımını bulan TKP'nin mücadelesi Çağdaş Türkiye tarihinde aydınlık sayfalar açmıştır.

Türkiyeli komünistlerin ve ilericilerin mücadelesine ve sosyalizm ilkelerine yüksek değer biçiyoruz.

Yoldaşca selamlarımızla,

Dr. Amar Bagdash, Suriye Komünist Partisi, Polübüro üyesi.

Venezuela Komünist Partisi'nin Mesajı:

Sevgili Yoldaşlar, Venezuela'lı komünistler adına Merkez Komitenizi ve tüm TKP üyelerini en sıcak duygularla kutlarız.

Yürüttüğünüz kahramanca mücadeleye her zaman destek olacağız. Sizlere başarılar diler, enternasyonal selamlarımızı iletiriz.

Jeronima Carrera, Venezuela Komünist Partisi, Uluslararası İlişkiler Sekreteri

Britanya -Vietnam Dostluk Derneği'nin Mesajı:

Sevgili Yoldaşlar ve Dostlar, 76.yılımda selam ve tebriklerimi iletirken partinin kuruluşuyla vermeye başladığımız nice şehit yoldaşı da saygıyla anıyorum . Partinin kuruluş yıllarında onların mücadeleleleri türlü fedakarlıklar gerektirdi ve bir çoğu da bu yolda yaşamlarını yitirdi. Onların anılarını hep canlı tutmalıyız. Ne de mücadeleleri uğruna, yurtlarından sürülmeyi göze alan yoldaşlarımızı unutmalyız. Ülkemizde yapılan toplantılarda kendi hak-ları ve diğer haklar için sosyalizm adına kav-galarını sürdüren yoldaşlarla tanışmaktan mutluyuz.

Bu yılda, geçen yıl gibi kavgada birleşmiş halkların yıldönümlerini kutlayacağız. Bu yıl aynı zamanda İspanyol halkının faşizme karşı verdiği savaşın 60.yıldönümü. Halkın bu kavgası diğer ülkelerin halklarından destek topladı ve uluslararası köprüleri kurdu. Biz Avrupa'da ve özellikle Sovyetler Birliği 39-45 yıllarında savaşta çok büyük bir paha ödedik.

Bu yıl aynı zamanda Doğu Londra'da da faşistlere karşı verilen kavganın 60.yıldönümünü kutluyoruz. 1936'nın Ekim ayında faşistlerin düzenlediği büyük yürüyüşü engellemek için ülkenin her yanın-dan anti-faşistler Doğu Londra'da toplandı ve faşist yürüyüş durduruldu.

Yoldaşlar, tarih, birleşen halkın zafere ulaşacağını bize birçok örnekle gösterdi. küba ve Vietnam örneklerinde gördüğümüz gibi halklar birlikte savaşınca özgürlük, bağımsızlık ve sosyalizme ulaşmak mümkündür.

Hepinizi kardeşçe selamlarım,

Len Aldis, Britanya-Vietnam Dostluk Derneği Sekreteri

Bulgaristan Sosyalist Partisi'nin Mesajı:

Bulgaristan Sosyalist Partisi Yüksek Konseyi adına, Türkiye Komünist Partisi'ni 76.yıldönümü vesilesiyle en içten duygularla kutlarım.

TKP'nin muhteşem tarihi ve deneyiminin partinize ülkenizin siyasi yaşamında etkin bir yeri garantileyeceğinden eminim.

Toplantınızın verimli olacağını umar, partinize yeni başarılar dileriz.

Krassimi Premianov, BSP Yüksek Konseyi Başkan Yardımcısı

Kanada Komünist Partisi'nin Mesajı:

Türkiye Komünist Partisi'nin 76.kuruluş yıldönümü dolayısıyla hepimize en iyi dilek-lerimizi gönderirken, sizlerle ve ülkenizin işçi sınıfıyla devrimci dayanışma içinde olduğumuzu belirtiriz.

Kanada Komünist Partisi merkez Komitesi ve üyeleri adına, çok ağır illegalite koşulları altında yürüttüğünüz mücadeleye hayranlığı dile getirmek istiyorum. Sizlere ve Türkiye işçi sınıfına barış, demokrasi ve sosyalizm mücadelenizde başarılar dileriz.

Darell Rankin, Merkez Yürütme Komitesi

Danimarka Komünist Partisi'nin Mesajı:

Danimarka Komünist Partisi adına partinizin 76.kuruluş yıldönümünü kutlarız. Kutlama toplantınıza davet ettiğiniz için çok teşekkür ederiz. katılmayı çok isterdik ancak zaman ve mali kaynakların kısıtlı oluşu nedeniyle imkan bulamadık.

Dünyanın gözü bir kez daha Ortadoğu ve Türkiye'ye çevrildi. Ülkenizde siyasi ve ekonomik krizin faturasını ödeyen yığınlar daha iyi yaşam koşulları ve iktidar mücadelenizi, demokasi ve ülkenin yeniden yapılanması için verdığınız mücadeleyi yakından izliyoruz.

Halkımıza siyasal ve örgütsel öncülüğü sağlayacak kapasitede olduğunuza inancımız tamdır. Tüm gücümüzle mücadelenizi destekliyoruz.

Betty Carlsson, Danimarka Komünist Partisi Başkanı

Danimarka Komünist Partisi Uluslararası Bölümü'nün Mesajı:

Partinizin 76.kuruluş yılında sizleri kardeşçe selamlıyoruz. Danimarka Komünist Partisi mücadelenizin zor koşullar içinde sürdürdüğünün bilincindedir ve çabalarınıza derin sempati duymaktadır. Partinizin ve halkımızın geleceği için en iyi dileklerimizizi lütfen kabul edin.

Partimizin Doğu Avrupa'da yaşanan karşı-devrimi sonucu önemli kayıplara uğraması nedeniyle geniş çaplı bir yeniden yapılanma içindeyiz. Yoğun parti çalış-malarımız nedeniyle kutlama toplantısına katılmadığımız için üzgünüz. Ancak ilişki-lerimizin gelecekte de sürmesini gönülden isteriz.

Henrik Stamer hedini, Danimarka Komünist Partisi Uluslararası Sekreter

Finlandiya Komünist Partisi'nin Mesajı:

TKP'nin 76.kuruluş yıldönümünde sizlere sıcak dayanışma selamlarımızı gönderiyoruz.

Ülkenizdeki serin krizin ve bu zor şartlar-da demokrasi, işçi hakları, barış ve sosyalizm için yürüttüğünüz mücadelenin bilincindeyiz.

Gelecekteki çalışmalarınızda başarılar dileriz.

Yrjö Hakanen, Finlandiya Komünist Partisi Başkanı

Macaristan İşçi Partisi'nin Mesajı:

Değerli Yoldaşlar, , Partinizin tarihsel başarılarına yüksek değer biçiyor ve 76.kuruluş yıldönümünüzü kut-larken, gelecekte daha büyük başarılar ulaş-manızı diliyoruz.

Partimiz büyük bir sempati ile özgürlük, eşitlik ve demokasi için yürüttüğünüz mücadeleyi izliyor. Bu kavgada küçük ya da büyük ülke ya da parti olmadığı inancındayız.

Biz, Macaristan Komünist Partisi'nin 30.000 üyesi olarak Macaristan halkı için daha iyi bir hayat, daha çok demokrasi ve özgürlük sağlamak için elimizden geleni yapıyoruz.

Macaristan Komünist partisi kapitalizmin, Macaristan'ın sorunlarını çözmediğine inanıyor. macaristan kapitalizmi refah bir toplum yaratamay-acak. Bizler Macaristan'ın NATO'ya katılmasına karşı mücadele veriyoruz. Bizler, demokratik, barışçıl ve bağımsız bir Macaristan için çalışmamızı sürdürüyoruz. Hepimiz aynı tarihsel amaçlar ve idealleri paylaşıyoruz.

Karşılıklı dayanışma ve enternasyonalizm temelinde partilerimiz arasındaki ilişkiyi daha da geliştirmek dileğiyle,

Gyula Thürmer, Macaristan İşçi Partisi Başkanı

Nepal İşçi Köylü Partisi'nin Mesajı:

TKP'nin 76.kuruluş yıldönümünü kutlamasına davet ettiğiniz için teşekkür ederiz. Maalesef koşullar katılmamıza imkan vermiyor.

Mücadelenizde başarılar dileğiyle, Devrimci Selamlar,

Prem Suwal, Nepal İşçi Köylü Partisi Genel Sekreteri

Filipinler Komünist Partisi'nin Mesajı:

Partinizin kuruluş yıldönümünde bütün üyelerinizi en sıcak duygularla selamlarız.

Yürüttüğünüz zorlu mücadele ve gösterdiğiniz fedakarlıklar bizler için esin kaynağı olmaktadır. Türkiye'de partinizin tecrübesini ve diğer subjektif faktörleri değerlendirerek önünüzdeki devrimci görevlerin sütesinden geleceğinize güveniyoruz.

Türkiye'deki ve dünyada devrim için objektif koşullar daha da olgunlaşıyor. Dünya kapitalist sisteminin ekonomik ve sosyal krizi derinleşiyor ve proletaryayı, dünya haklarını direnmeye, başkaldırmaya yönlendiriyor.

Partinize ve ülkeniz halkına devrim kavgasında başarılar dileyiyle,

Filipinler Komünist Partisi Merkez Komitesi

Portekiz Komünist Partisi'nin Mesajı:

Türkiye Komünist Partisi'nin 76.kuruluş yıldönümünde, demokrasi, barış, sosyal ilerleme ve sosyalizm için savaşan komünist ve tüm ilerici demokratik güçleri selamlıyoruz.

Portekiz Komünist Partisi Merkez Komitesi

Nepal Komünist Partisi (Birleşik)

TKP'nin kuruluş yıldönümü toplantısına katılmadığımız için üzgünüz.

Bu vesileyle, NKP(B) olarak, TKP'nin liderliğine, üyelerine ve Türkiye işçi sınıfına devrimci selamlarını sunarız. İlegal koşullar altında Marksizm-Lenizm ilkelerini koru-

arak çalışma yapan TKP, bizce büyük bir devrimci örnektir. Biz, TKP'nin bu görevi başaracağına inanıyoruz.

Sovyetler Birliği'nin çözülmesinden sonra emperyalizm dünyanın hakimi gibi davranıyor. Partimiz, bu koşullar altında dünya komünistlerinin birliğinin, solcu, demokrat, anti-emperyalist güçlerinin işbirliğinin çok önemli olduğuna inanmaktadır. Partimiz, kapitalizmin sosyalizmin alternatifi olamayacağı görüşündedir.

Partinizin 76. yıldönümünde sosyal adalet, demokrasi ve barış için yürüttüğünüz mücadelede başarılar dileriz. Önümüzdeki günlerde iki parti arasındaki dostluk ilişkilerinin devam etmesi umarız.

Bishnu B.Manandhar, Nepal Komünist Partisi (Birleşik) Genel Sekreteri

TÜZÜK PARTİNİN ANAYASASIDIR

Kesenek komünistin moral değeridir

Kesenek, cezaevindeki komünistin partiye bağlılığının sigortası ayakta dik durmasının omurga sistemidir.

Ali Dikmen

Bu yazımıza *İşçinin Sesi Yayınları*'ndan çıkan *Yeni Dönem ve Yeni Taktik* isimli R.Yürükoğlu yoldaşın yazılarının derlendiği kitaptan alıntı ile başlamak istiyoruz:

"Lenin ve Bolşeviklerin 1900'lerin başlarında menşeviklere yürüttükleri mücadele, komünist parti üyesinin bir tanımını vermiştir: Parti üyesi, partinin programını kabul eden ve partiyi mali olarak ve örgütlerin birinde yer alarak destekleyendir." (Agy, sayfa.99, *Komünist Partisi üyesinin tanımı*)

Yürükoğlu yoldaş yukarıda yapmış olduğu alıntıda sonra önemli noktayı altını çiziyor. Şimdi de bu önemli üç noktayı özümseyelim:

Parti programına ve programın içerdiği belgilerle ters davranan parti üyesi olamaz.

Bu yazımızda üzerinde duracağımız, "kesenek ödemeyi reddeden üye olamaz" konusu ile bağlantılı olduğu için yazımızı bu maddeden ilerleteceğiz.

Büyük büyük konuşmaya hiç gerek yok. Küçük konuşacaksın, konuşmuş olduğun küçük şeyi yapacaksın. Sözü'nün eri olacaksın, söyleyeceksin yapacaksın, yapamayacağını söyleyemeyeceksin, insanları aldatmayacaksın. Aynen askeri gece eğitimi yapar gibi, adını yavaşca yere sağlamca bastıktan sonra, diğer adını yine dikkatlice atacaksın. Böylece ortadan kaldırmak istediğin düşmanın yanına ses çıkarmadan, yere yuvarlanmadan, emin adımlarla sokulursun. İşin özünün niyet olduğunu unutmayacaksın.

İşte keseneğin önemi burada ortaya çıkıyor.

Kesenek disiplini bilinci yüksek olan parti birimleri normları yüksek birimlerdir. Siyasi polis kolay kolay çözemeyeceği, MİT'in, güvensiz unsurların sızamayacağı, bunların huzla ayıklanacağı bir partidir. Düzenlilik, programa, siyasi taktiklere bağlılık, niyetlilik, aksatmadan keseneklerim ödenmesi komünizm uğrunda

gönüllü iş yapmanın a'sı, b'si, c'sidir.

Komünistlik devamlılık isteyen bir meslektir. Komünist partisi, nesnel ortama çözümlemeler, çalışma taktikleri ve stratejiler çizen devamlı bir organizmadır. Sonuç itibarıyla komünist ve komünist partisinin ömrü sınıfların varlığı devam edinceye kadar devam eder. Öncelikle bu işe böyle yaklaşmak zorundayız.

Bu çerçevede cezaevleri de sınıf mücadelesinin, dolayısıyla parti çalışmasının devam ettiği çalışma ve mücadele alanlarındandır. Komünist partisi ve komünist için cezevleri kendini geliştirmenin, direnmenin, mücadeleyi yükseltmenin, moral değerleri korumanın idadesidir. Partinin içerideki dışarıdaki parçası, döneme bağlı çalışmayı içindeki ortama bağlı olarak uyumlu götürür. İçeride partinin merkezi yapısına bağlı, coşkulu çalışma yapılır.

Cezaevlerindeki coşkulu çalışma, moral üstünlük, korkusuzluk, kendisini geliştirme azmi, en zor koşullarda partisine ve sınıfına bağlılık, inanmışlığın, adanmışlığın en güzel örneğidir. Partide kuşaktan kuşağa aktarılması gereken kültür, direniş ve partiye adanmışlık kültürü olmalıdır.

İşte böyle bir adanmışlıkta, organ ve parti terbiyesi önemlidir. Kesenek cezaevleri organlarında da başa alınması gereken önemli bir komünist normdur. Her yoldaş, cezaevlerinde direnişin, partinin ifadesidir. Her yoldaşın olduğu cezaevinde parti vardır, organ vardır. Parti çalışması vardır. Her yoldaş cezaevine düştüğü günden itibaren eline geçen gelirinin %10'unu kesenek olarak ayırmaya başlamışsa, düşmana karşı direnmeye devam ediyor demektir.

Kesenek, cezaevindeki komünistin partiye bağlılığının sigortası, ayakta dik durmasının omurga sistemidir.

Deneyimleri aktarmalıyız

Partimizdeki her düzeyde yaratılan kültür,

merkez organ tarafından her yoldaşa ulaşmalı ve partimizde ortak bir davranış ve dil oluşmalıdır. Faşizm yıllarında partimizin tüm zorluklara karşı mücadelesi ve kararlılığı 1980-81-82-83-84-85-86 yıllarındaki *İşçinin Sesi*'lerinden okunabilir. Partimizdeki genç yoldaşlar, bu yıllarda yayınlanan *İşçinin Sesi*'lerini okuyarak, o dönemi ve cezevlerindeki yoldaşlarımızın deneyimlerini ve direnmelerini öğrenmelidirler. Hatta o günkü direniş ve deneyimler küçük bir broşürde de toplanarak dönemi bilmeyen yoldaşlara ulaştırılabilir.

Yoldaşlarımız faşizm yıllarında Metris'te, Alemdağ'da, Çanakkale'de, Buca'da, Mamak'ta, Gaziantep'te, Malatya'da, Manisa'da, Turgutlu'da, Kemalpaşa'da, Mersin'de daha bir çok cezaevinde direnişin, komünist yaşamın, partiye, devrime bağlılığın en güzel örneklerini verdiler.

Disiplinli organ çalışmalarının, direnmenin ve kendini geliştirmenin yanında cezevlerinden dışarıdaki yoldaşlarının kavgasına moral ve inanç pompaladılar. Düzenli olarak o zor koşullarda keseneklerini, gelirlerinin %10 olarak biriktirdiler. Partinin cezevlerindeki çalışmasının raporlarını merkeze düzenli olarak ulaştırma becerisi ve uyanıklılığını gösterdiler.

Yoldaşlarıyla, sekreterleriyle görüşmenin hemen hemen imkansız olduğu koşullarda, her türlü beceriyi göstererek, askeri atlatarak, örneğin keseneklerini bir kağıda sardıktan sonra iple koğuştan koğuşa ulaştırarak, parti sekreterlerine ulaştırdılar. İnsan insana görüşmenin yasak! olduğu koşullarda ulaşan bu kesenekler partiye bağlılığın, direnişin, ayakta durmanın omurga sistemiydi.

O gün öyle yaşayan ve bugün de bu ruhu yaşatan, en zor koşullarda bile çalışmasını ve direnişini kırmayan komünistler partimizin her zaman onurudur.

Yaşasın devrim için savaşan partimiz!

Yaşasın partinin yiğit neferleri!

Dünyanın ilk işçi devleti

PARİS KOMÜNÜ ÖNÜMÜZE IŞIK SAÇIYOR-4

72 gün yaşayan dünyanın ilk işçi devletinin tarihini ve derslerini, bugün süren kavgamıza ışık tutması amacıyla yayınladığımız dizinin son bölümünü yayınlıyoruz.

Mustafa Kızıltepe

KANLI HAFTA 21-28 Mayıs 1871

Paris Komünü'nün son haftasının "Kanlı Hafta" olarak anılması gerçekten abartma değildir. Fransız burjuvazisinin Komüncüler eliyle gerçekleştirilen ayaklanmayı ve ardından kurulan dünyanın ilk işçi devletini kana boğması, sözcüğün tam anlamıyla bir barbarlık örneğidir. Vahşetin boyutları o denli büyüktür ki, bugün bile devlet okullarının resmi tarih kitaplarında Paris Komünü süresince ve özellikle sonunda olup bitenler ya bir-iki satırla geçiştirilir, ya da sözü bile edilmez. Konu gerçek bir tabudur. Birkaç isyancı ve dinsizin (bu noktada özellikle vurgulanır!) başlattığı olayların bastırılması olarak anlatılır.

Şimdi öyle mi değil mi görelim! Herşeyden önce Fransız burjuvazisine karşı sonuna kadar savaşanlar, sınıf bilinçleri yüksek, sınıfsal düşmanın kim olduğunu kavramış ve ne için yaşamını riske attığını bilen onbinlerce işçi-emekçi Paris halkıydı. Olayın kahramanları onlardı, ve unutturulmak ya da bilince çıkarılmadık istenen de budur!

Komüncüler, 21 Mayıs Pazar günü Paris'in batısında önemli giriş kapılarından biri olan Saint-Cloud kapısında Versailles ordularına mensup askerleri görünce, Komün'ün ünlü askeri komutanlarından Dombrowski'ye haber ulaştırdılar ve anında barikatlardan püskürtme ateşleri başladı. Paris'in batısında, özellikle Auteuil ve Passy gibi semtlerde oturan burjuvaların da desteğini alan Versailles askerleri akşama kadar süren çatışmaların sonunda bu semtleri ele geçirdiler. İhbarlar ve onları izleyen tutuklamaların ardından vakit kaybetmeden kurşuna dizilmeler başladı.

23 Mayıs Salı günü Montmartre'de sabah saat 6'da başlayan çatışmalar, efsanevi bir direnişe karşı barikatların düşman eline geçmesiyle sonuçlandı. Ardından katliamlar geldi... Öte yandan Pigalle'de bulunan barikalarda üç saat aralıksız çıkan kadınlardan sağ kalanlar da başka barikalarda savaşarak ölmek amacıyla mevzilerini terkettiler.

23 Mayıs tarihinin bir diğer önemli olayı da Komün'ün kahramanlarından Dombrowski'nin şehit edilmesidir. Myrrha sokağında Komüncülerini saldırıya geçmek üzere toparlamaya çalışırken vurulan Dombrowski kurtarılmadı ve naşı Paris belediye binasına nakledildi.

Yine aynı gün, inşaa halinde olan Opera binasının ve Trinite kilisesinin bulunduğu bölgelerde Versailles ordularının eline geçti. Çatışmalar giderek daha da kanlı oluyordu. Bir yandan Versailles ordularına karşı savaşan Komüncüler, öte yandan onları arkadan vurmaya binaların pencelerinden barikatların gerisine ateş eden burjuvalara yanıt vermek zorunda kalıyorlardı. Durum kritikleşmeye başladığında Versailles ordularının top ateşine karşılık, Komüncüler kendilerini arkadan vurmaya çalışanların bulunduğu binaları ateşe veriyorlar, geri çekilişin düzenli olmasını sağlamaya çalışıyorlardı. Ancak bu arada da Paris kenti çayır çayır yanıyor. Sonradan burjuvazi tüm bu yangınlara neden olanların Komüncüler olduklarını söyleyerek onları karalamaya devam ettiler. Komüncülerin niye böylesi bir önleme başvurduğunu ise hiçbir zaman açık etmediler!

24 Mayıs Çarşamba sabahı saat 5'de Paris Hali'nde ve Saint-Eustache kilisesi yöresinde bulunan barikalarda savaşan üçyüz Komüncünün katledildiği haberi geldi. Bunun üzerine Komün'ün Merkez Komitesi Paris belediye binasını ateşe verip terketti ve işçi ve emekçilerin yoğun olarak yaşadığı 11. arondisman belediye binasına yerleşti. Toplarını da ana direniş bölgeleri olan Belleville ve Pere-Lachaise mezarlığına mevzileyerek buraların direniş gücünü artırdı.

Luxembourg bahçesine yakın Soufflot sokağındaki barikalardan esir alınan Komüncülerin önce morallerini bozmak için ilk otuzunu teker teker idam etmeyi ve böylece onları dize getirip merhamet dileyebileceklerini unan Versailles askerlerinin hevesleri kursaklarında kaldı. Otuz Komüncünün birincisinden otuzuncusuna kadar herbiri dimdik, alını yukarıda, göğüslerini gererek ölümü karşılamaya gittiler. Bunların arasında Paris Komün'ün bir diğer kahramanı Raoul Rigault da bulunuyordu. Son sözleri "Kahrolsun katiller! Yaşasın Komün!" oldu.

Aynı gün Komün'ün Resmi Gazetesi'nin 144. ve son sayısı Belleville'de basılarak dağıtıldı.

25 Mayıs Perşembe günü sabahı, iki gün önce öldürülen Komün kahramanı Dombrowski'nin cenaze töreni yapıldı. Yiğinsal ve son derece duygusal olan tören Bastille meydanından kalkarak Pere-Lachaise mezarlığına kadar sürdü ve cenaze burada toprağa verildi. Törenin bu denli duygusal olmasının bir nedeni kuşkusuz orada bulunan tüm Komüncülerin

böylesi yiğinsal bir eylemde belki de son kez biraraya gelmiş olduklarını hissetmiş olmalarıydı.

Perşembe günü kıran kırana savaşan Komüncüler için iyi haberlerin müjdecisi olmaktan çok uzaktı. Komün'ün önde gelen simalarından Delescluze'ün öldürüldüğü haberinin hemen ardından bir diğer önder Vermairel'in yaralı olarak düşmanın eline düştüğü duyuldu. Vermorel ardından Versailles'a götürüldü ve orada yaralarına yenik düştü. 11. Arondisman belediyesi de Versailles ordularının eline geçince Paris Komünü'nün kalesi olan 20 arondismanın belediyesine çekilmek zorunda kalan Komün Merkez Komitesi, Delescluze'ün de ölümüyle artık son kanlı savaşın bir an meselesi olduğunun farkına varmıştı. Bundan sonra alınacak tüm önlemler de bu yönde olacaktı.

26 Mayıs Cuma gününden 28 Mayıs Pazar sabahına kadar olan 48 saatlik süre içinde Paris'in 20. arondismanı dışında bulunan bölgelerin hemen hemen tümü Versailles ordularının eline geçmişti. Buttes-Chaumont'da Pazar sabahı saat 4'de ateş sesleri kesildiğinde altıyüzelli Komüncü şehit edilmişlerdi. Ardından da giderek Pere-Lachaise mezarlığına sıkıştırılan Komüncülerle Versailles askerleri arasında altı saat kadar süren kıran kırana, göğüs göğüse bir çatışma oldu. Sayısal olarak düşman askerlerine çok az olan Komüncüler gide gide dünya işçi sınıfının tarihine "Federeler duvarı" adıyla geçecek olan duvara kadar kısırdılar. Burada esir alınan yediyüz kadar Komüncü kurşuna dizilerek alelacele hazırlanan çukurlara toplu olarak gömüldüler.

Komün'ün en büyük önderlerinden olan Eugene Varlin ise aynı gün öğleden sonra bir papaz tarafından Cadet sokağında tanınarak Versailles'lılara ihbar edildi. Askerler tarafından esir alınan Varlin bir saat kadar itile kakıla yürümeyecek hale kadar getirildikten sonra dizlerinin üstünde dururken kurşuna dizildi. Öldüğüne inanmayan askerler Varlin'in kafasını dipçikleriyle parçaladılar. Ölüsünden bile ne denli korktuklarını tüm aleme göstermiş oldular.

Paris Komünü'nün en son savaşçıları da öglene doğru Ramponneau ve Tourtille sokaklarında son mermilerini sıktıktan sonra barikalardaki mevzilerini terkettiler. Resmi veriler 17.000-20.000 arasında Paris'li direnişçinin o uğursuz deyişle "ölü olarak ele geçirildiğin," söylerler. Oysa gerçek rakamlar bu verilerin en az iki katıdır.

Paris Komünü, tarihteki işçi önderlerinin ilk halk meclisidir. Broşür olarak da çıkacak olan Paris Komünü'nün deneylerini anlatan bu yazı dizisini okurken, Türkiye halklarının mücadelesinin devrime ulaşması için getirilen Meclis önerisinin akılda tutulması çalışmalara yardımcı olacaktır.

Tam 125 yıldır Paris Komünü tabii niteliği- ni korumakta ve Fransa'da burjuvazinin resmi makamları, vurdumduymazlığı ve sessizliği yeğlemektedirler. Bu davranış bile Fransız burjuvazisinin kendi halkına yaptığı vahşetin boyutlarını açık etmeğe yeter.

Oysa Thiers hükümeti isteseydi son bir hafta içinde binlerce Komüncüyü esir edeceğine onları esir alabilirdi. Ancak gerçek amaç, halk arasında filizlenen sosyalizm, işçi sınıfının kurtuluşu, sınıfsız topluma giden yolları döşemeye kalkışmak gibi kendisi için ölüm fermanı anlamına gelen kavramların tümden yokedilmesiydi. Bunun için de savaş uzatıldı ve işçi ve emekçilerin en bilinçli, en savaşkan evlatları savaş alanlarında fiziksel olarak yok edildi. Ancak onların uğrunda can verdikleri fikirler ve ülküler yok edilemedi. Aksine yere düşen bayrağı çok daha yığınsal olarak büyüklerini izleyen genç bir nesil kaptı. Ve yaptıkları ilk olumlu girişim 1880'li yıllara girerken Fransız İşçi Partisi'ni kurmak oldu.

PARİS KOMÜNÜ'NDEN ÇIKARACAĞIMIZ DERSLER

Yazımızın giriş bölümünde de belirttiğimiz gibi, Paris Komünü'nün önemi yalnızca tarihsel değildir. Komün, siyasal bir devrim olmasının yanısıra, aynı zamanda işçi sınıfının siyasal erki ele geçirme savaşımında onun en doğal sınıfsal müttefikleri kimlerdir, bunlarla nereye kadar yola gidebilir, sınıfsal düşmanlarına karşı yürütmesi gereken tavır ne olmalıdır, ele geçirdiği burjuva devletinden yararlanabilir mi ve benzeri birçok soruyu (ki bunların herbirine verilmesi gereken yanıtın doğruluğu, kendine işçi sınıfının siyasal örgütüyüm diyen her hareket, parti vb. için yaşamsal önemdedir) gündemine getirmiş ve onlara yanıt vermiştir. Bu yanıtlardan yanlış olanları pek doğaldır ki vardır ve bizim için de affedilmez olacak olgu aynı yanlışları, hem de 125 yıl sonra ve sınıfsal çelişkiler bu denli derinleşmişken, tekrarlamaktır. Çıkaracağımız derslerin altını bize işçi sınıfının biliminin devleri daha olaylar sıcağı sıcağınyken çizmişlerdir. Bu bölümün amacı onların dediklerini, tekrarlamak pahasına da olsa hatırlamaktır.

Paris Komünü'nün tarihsel gelişimini yukarıdaki bölümde açıklarken Paris'in işçi ve emekçi halkını ayaklandıran iki olgunun olduğunu söylemiştir. Bunlardan biri, Fransız hükümetinin Prusya ile yaptığı barış anlaşmasının koşullarının son derece onur zedeleyici ve kabul edilmez olduğunu. Sekiz ay süren savaş ve onu izleyen kuşatmadan en çok çeken Paris halkı olmuştur, dolayısıyla imzalanacak barış koşullarına son derece duyarlıydılar. Diğeri ise çalışma ve yaşam koşulları dayanılmaz hale gelen işçi ve emekçilerin zincirlerinden ya da yaşamlarından başka kaybedecek hiçbir şeyleri kalmamış olduğuna gerçekten inandıkları için, kapitalizmin boyunduruğundan kurtulmak amacıyla can havliyle silahlanmalarıydı. Lenin'in de Paris Komünü'nün derslerini anlatırken belirttiği gibi, Komün'ün en özgün yanı bu iki olgunun aynı anda gündeme gelmiş

olmasıydı.

Bu iki olgunun doğal olarak dayattığı görevler, yurtseverlik ve sınıfsal kurtuluş, Fransa'da devrimci hareketlerin ve de dolayısıyla Komün'ün yerine getirmeye çalıştığı görevlerdi. Oysa Lenin'in de açıkça belirttiği gibi, Fransa işçi sınıfının önderlerinin o andaki temel görevi, burjuvazinin iktidarına son verecek ve toplumsal devrimi başlatacak bir gündemin dayattığı görevleri yerine getirmektir. Savaşta uğranılan hezimetin ardından gelen ağır barış koşullarının neden olabileceği moral bozukluğuyla varını burjuvazi uğraşa dursundu.

Komün'ün önderinin yaptığı çeşitli hataların içinde iki tanesinin üzerinde özellikle durmaya değer:

1. Komüncüler erki ele geçirme savaşında yarıyolda durdular, olayların doğal olarak dayattığı biçimde sonuna kadar gitmeyi yeğlemediler. Bunun en çarpıcı örneklerinden biri Komün'ün

2. Komüncüler aşırı derecede insancılık anlayışıyla her işe yanaştılar. Örneğin, 18 Mart'ta Komün'ün başlamasıyla Thiers ve hükümeti Versailles'a kaçınca, moralsiz ve sayısal olarak da 50.000'i geçmeyen ordu birlikleri de onları izlemeyi yeğlemediler. Sayıca daha fazla ve en önemlisi moral olarak çok üstün olan Ulusal Muhafızlar ve Komün'ün diğer silahlı güçleri burjuvazinin üzerine Versailles'a olarak çok üstün olan Ulusal Muhafızlar ve Komün'ün diğer silahlı güçleri burjuvazinin üzerine Versailles'a yürüyüp ordularını da yolda darmadağın edeceklerine, "arkadan saldırmaz" deyip onlara dokunmadılar. Bir anlık tereddüt onlara çok pahalıya mal oldu: Burjuvazi karşı saldırıya geçmek için Prusyalıların ellerinde esir olanlar da dahil olmak üzere tüm ordularını toplayıp vakit geçirmeden Komün'ü zemek için karşı saldırıya başlattı.

Komüncülerin aşırı insancılıklarının bir diğer örneği de karşı devrimin saldırıları giderecek arttırdığı bir dönemde, Nisan ayının sonlarında hala savaş simgesi olan heykeller ve anıtları Paris'in caddelerinden ve meydanlarından kaldırmakla uğraşıyorlardı. Bu çok insani ve moral değerler taşıyan bir saldırıydı. Oysa o sıralar, askeri operasyonlara ağırlık verip karşı devrimin saldırılarını en acımasız bir biçimde püskürtmek günün ertelenemez göreviydi. Acımasızca sözcüğünü geliştiregel olarak kullanmadık. Çünkü burjuvazinin saldırıları ta başından beri belliydi ki ayaklanmayla gerçekleştirilen Komün'ün bastırılışı kanlı olacaktı. Esirleri "ölü olarak ele geçirmek" tercih edilmişti. İç savaşın böylesine kanlı bir havaya bürünmesi durumunda işçi sınıfının da kendisini savunması ve düşmanına ez az onun kadar acımasız olması kaçınılmazdı.

Komün'ün bize öğrettiği en önemli ders ise herhalde Marks ve Engels'in Manifesto'nun ikinci baskısında değişiklik yapmalarını gerektirecek derecede önemli olan bir sonuçtur: Burjuva devlet erkini yıkararak kendi devletini kurma aşamasında işçi sınıfı eski aygıtı değişiklikler vs. ile kendi amaçlarına uyarlayamaz. Bunun mümkün olmadığını Paris Komünü onbinlerce yigit evladının yaşamı pahasına bize bir miras olarak bırakmıştır. Erki ele geçiren işçi sınıfının atacağı en az riskli adım, burjuva devlet aygıtının tümden parçalayıp yıkmak ve yerine kendi devletini kurmak olacaktır. Bu gerçeği zaman içinde yaşam bir kez de şanlı Ekim devriminin ardından Sovyetler Birliği'nde doğruladı.

Dünyanın ilk işçi devleti olan Paris Komünü yetmişiki gün yaşadı. Ardından kurulan Sovyetler Birliği ise yaklaşık yetmişiki yıl yaşadı. Üçüncü büyük deneyimin önceki yanlışları tekrarlaması ve sınıfsız topluma kadar insanlığı götürülecek bir düzenin şu eski dünyamızda kurulması bir hayal değildir. Dünyadaki nesnel gelişim gerçekten komünizmi pencereden baktırıyor, tabii görmek isteyen gözlere. Ayrıca komüncü yoldaşlarımızın yaşamlarını seve seve adamaları, şu andaki başboş gidişi gerçekten bilinçli bir gidiş çevirip sınıfları kaldırma çabamız başarıya ulaştığında gerçekten boşa gitmemiş bir özveri olacaktır.

Komün'ün bize öğrettiği en önemli ders Marks ve Engels'in Manifesto'nun ikinci baskısında değişiklik yapmalarını gerektirecek derecede önemli bulduğu bir sonuçtur:

Burjuva devlet erkini yıkararak kendi devletini kurma aşamasında işçi sınıfı eski aygıtı değişiklikler ile kendi amaçlarına uyarlayamaz.

Fransız Bankası'na karşı olan tutumdur. Bankanın kapısına kadar gelen Komüncüler, Marks'ın da hayretle andığı şekilde çocuklar gibi büyülenip kaldılar. Yöneticilerinin yaptığı işlerde uzmanlaşmamış olmaları anlaşılır, ancak ne yapıp edip o yöneticileri Komüncülerin sıkı denetim altına almaları, işi öğrenip öğrenmez de kendi elemanlarını onlarına yerine koymaları gerekirdi. Bunu yapmamakla Komün, yaşamsal önemdeki bir silahtan, finansmandan yoksun kaldı. Oysa bir çok tarihçinin de belirttiği gibi, eğer Komün Fransız Bankası'ndaki tüm paraya ve menkul kıymetlere el koymuş olsaydı, Thiers hükümetinin dize gelmesi an meselesi olurdu.

TKP Uluslararası Bürosu'ndan Haberler

Sudan Komünist Partisi 50. Kuruluş Yıldönümünü kutladı

1946 yılında kurulan Sudan Komünist Partisi'nin 50. kuruluş yıldönümü 17 ve 18 Ağustos tarihlerinde gerçekleşen bir dizi etkinlikle kutlandı. Etkinlikler sırasında, bundan 25 yıl önce şehit düşen Sudan K.P. kurucularından ve o dönemin Genel Sekreteri Abd El Khalig Mahjoub, Politbüro üyeleri El Shafie Ahmed El Shiekh, Joseph Garang ve partinin askeri liderleri Babiker El Nur ve Hashim El Atta ile diğer parti şehitleri de anıldı.

Devrim şehitleri anısına saygı duruşuyla başlayan toplantıda ilk olarak S.K.P. Merkez Komitesi Sekreteri El Jayib Babiker yoldaş Sudan'daki durumu değerlendiren uzun bir konuşma yaptı. Partinin içinden geçtiği sürece değindi.

Daha sonra Britanya Komünist Partisi delegasyonundan iki yoldaş sözlü. Partilerinin SKP'yle kuruluşundan bu yana kardeşçe ilişki içinde olduğunu belirterek şehit Mahjoub ve Joseph Garang yoldaşlarla ilgili anılarını anlattılar. BKP'li yoldaşlar uluslararası durumu değerlendirerek çeşitli ülkelerin komünist partileri arasındaki dayanışma ve işbirliğinin artırılması gerektiğini söylediler.

DKP (Almanya Komünist Partisi) Uluslararası İlişkiler bölümü başkanı yoldaş partisi adına SKP'ye kardeşçe sevgi ve dayanışmalarını ileterek başladığı konuşmasında dünya çapında

yayıp güçlenen milliyetçilik ve ırkçılık tehlikesine dikkat çekerek, kapitalizmin insanlığın bugün yüzyüze bulunduğu karmaşık sorunlara çare bulamayacağını giderek kanıtlandığını, uluslararası finans kapitalin artan saldırılarına tüm komünist, sosyalist ve ilerici güçlerin birleşerek karşı durması gerektiğini söyledi.

Fransız Komünist Partisi, Ortadoğu ve Arap ülkeleri Bölüm sorumlusu yoldaş da konuşmasında Sudan Komünist Partisi'ni Sudan'ın özgürlüğü uğruna yürütülen mücadeledeki rolü ve katkısı nedeniyle takdir ettiklerini belirtti. Açlık, soykırım ve halkların ezilmesi koşullarında savaşan yoldaşlara F.K.P.'nin dayanışmasını ilettiler.

TKP temsilcisi yoldaşın konuşmasını bu sayfada yayınlıyoruz.

Kıbrıslı komünistleri temsilen konuşan AKEL'li yoldaş Kıbrıs'taki son gelişmelere dikkati çekerek ırkçılık ve milliyetçilik zehirine karşı halkların kardeşliğinin ve güçbirliğinin tek çözüm olduğunu vurguladı.

Son konuşmacı, Irak Komünist Partisi Merkez Komitesi üyesi bir yoldaştı. O da bölgedeki duruma ve Ortadoğudaki krize değindi, Sudanlı yoldaşlarla dayanışmasını dile getirdi.

Bu toplantının ardından Sudan halk müziği ve devrimci marşları seslendiren bir koro ve birçok sanatçının yer aldığı

bir kutlama gecesi yapıldı. Geceye çok sayıda izleyici katıldı.

Ertesi günü etkinlikler gündüz seminer, gece de sanat şöleniyle devam etti. Yeni Uluslararası Düzen konulu seminere konuşmacı olarak Afrika Enstitüsü'nden Dr. Mohamed Süleyman, Dr. Robert Beil ve araştırmacı yazar Falih Abdel Gabar katıldı. Liberal ekonomi politikaları, özelleştirme, refah devletinin çöküşü, işçi sınıfının konumu, bugün devletin rolü, Sovyetler'in çöküşünden sonra Afrika ekonomisi, globalleşme gibi konuların tartışıldığı seminer ilgi uyandırdı ve dinleyicilerden yoğun katılım ve katkıyla gerçekleşti.

Falih Abdel Gabar'ın gelişmekte olan kapitalist ülkelere örnek olarak detaylı değindiği Türkiye hakkındaki değerlendirmeleri, özellikle de İslamcı hareket, solun potansiyeli ve sola saldırıda dinci gericiğin kullanılması, globalleşme döneminde güçlü devlet ihtiyacı vb. konulardaki görüşleri dikkati çekti.

SKP'nin 50. yıldönümü vesilesiyle biraraya gelinen kardeş komünist partisi temsilcilerine TKP'nin son İngilizce yayınları verilerek görüş alışverişinde bulunuldu. Güney Afrika Komünist Partisi, Fransız Komünist Partisi ve Almanya Komünist Partisi ve Japon Komünist Partisi temsilcisi yoldaşlarla da detaylı görüşmeler yapıldı.

Sudan Komünist Partisi 50.Yıl Kutlama Toplantısında TKP temsilcisi yoldaşın yaptığı konuşma:

Emperyalizme karşı Birleşelim

Bu önemli günde sizlere TKP'nin dostluk ve dayanışmasını iletirken hepimizi devrimci duygularla selamlıyoruz.

Partinizin 50.Yıl kutlamalarına katılmaktan büyük memnunluk duyuyoruz. Bu sıradan bir yıldönümü kutlaması değil, SKP'nin, Sudan halklarının özgürlük ve demokrasi mücadelesinin ve bu uğurda şehit düşen yoldaşların anılmasıdır.

Ülkenizde, bizim Türkiye'de karşılaştığımız türden en zor koşullarla yüzyüzesiniz. Sudan ve Türkiye'de halklar yönetici sınıfların yoğun baskı ve sömürsü altında ezilmektedir. Hepimizin bildiği gibi dünya kapitalizmi kendini milliyet ve din sınırları içine hapsediyor. Ancak bu olguları halkları bölmek için çok iyi kullanıyor. Bunun son örneklerinden birini yakın geçmişte Kıbrıs'ta yaşadık. Kıbrıslı Rum ve Türk halkın birbirine

düşürülmesinden kazanç sağlayan sadece burjuvazi ve gerici güçler oldu.

Türkiye'de yakın geçmişte dinci gerici iktidara gelmesiyle işçi sınıfı hareketi, devrimci güçler ve Kürt Ulusal Hareketi üzerindeki baskılar daha da yoğunlaştı. Bu saldırıları püskürtmek ve cezaevlerindeki insanlık dışı uygulamaları durdurmak üzere yüzlerce siyasi tutsak açlık grevine gitti. 65 günü aşkın açlık grevi sonucu 12 devrimci şehit düştü. Ancak mücadele başarıya ulaştı, hükümet geri adım atarak tutsakların taleplerini kabul etmek zorunda kaldı. Uluslararası düzeyde geniş yankı uyandıran bu eylemin ardından burjuvazi yeni saldırı planları içindedir.

Ülkemizde özellikle işçi sınıfı bölgelerinde yaşanan yığın hareketindeki yükselmenin eşlik ettiği derin bir ekonomik ve siyasal kriz yaşamaktadır.

Tüm dünyada milliyetçilik ve dinci siyasi gerici güçler çeşitli ülke halklarını

birbirine düşürmekte, binlerce insan haksız savaşlarla, soykırımlarla yokedilmektedir. Bu koşullarda işçi sınıfı öncülerinin, komünistlerin proletarya enternasyonalizmi ve uluslararası dayanışma bayrağını yükseltmesi büyük önem taşımaktadır. Dünyanın çeşitli bölgelerinde halkların kapitalizme, emperyalizme karşı birleşmesinin yolu buradan geçiyor.

Katılmaktan onur duyduğumuz bu toplantı vesilesiyle Sudan halklarının özgürlük ve demokrasi mücadelesinde başarıya ulaşacağı inancımızı tekrarlarken, Sudan Komünist Partisi'ne gelecek mücadelesinde başarılar dileriz.

Yaşasın Sudan Halklarının
Özgürlük ve Demokrasi Mücadelesi!

Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi!
Yaşasın komünizm!